CRXXI37

ORII ROMANI
TEMPORANI

AVIDESCU

EVUL MEDIU

Poem

FUNDATIA PENTRU LITERATURA
ST ARTA

www.dacoromanica.ro

FUNDAŢIA PENTRU LITERATURĂ ŞI ARTĂ „REGELE CAROL II"

CPT.-COMANDOR P. C. FUNDĂŢEANU	*Libertatea mărilor şi prizele maritime*	epuizat
Au apărut	**BIBLIOTECA „ENERGIA"**	
M. CONSTANTIN-WEYER	*Cavelier de la Salle* traducere din limba franceză de Paul I. PRODAN	Lei 40
I. F. ROUQUETTE	*In căutarea fericirei* traducere din limba franceză de E. FLĂMÂNDA	Lei 40
ALAIN GERBAULT	*Singur, străbătând Atlanticul* traducere din limba franceză de A. VIANU	Lei 20
COLONEL T. E. LAWRENCE	*Revolta în deşert* traducere din limba engleză de Mircea ELIADE, cu o hartă	2 vol. Lei 60
RENÉ BAZIN	*Pustnicul din Sahara. Viaţa părintelui Charles de Foucauld* traducere din limba franceză de Alexandru HODOŞ	Lei 30
MIHAI SADOVEANU	*Viaţa lui Ştefan-cel Mare* (Ediţia a III-a)	Lei 30
C. ARDELEANU	*Domnul Tudor* (Ediţia a II-a)	Lei 30
R. P. HUC	*Descoperirea Tibetului* traducere din limba franceză de Apriliana MEOIANU	Lei 30
HOMER	*Odiseia* traducere în proză din limba elină de E. LOVINESCU (Ediţia a II-a)	Lei 60
JAKOB WASSERMANN	*Viaţa lui Stanley* traducere din limba germană de Radu CIOCULESCU	Lei 40
H. M. STANLEY	*Autobiografie* traducere din limba engleză de Mary M. POLIHRONIADE	Lei 60
R. P. HUC	*In China* traducere din limba franceză de Natalia BĂLUŢĂ	Lei 40
F. YEATS-BROWN	*Bengali* traducere din limba engleză de Radu GEORGESCU	Lei 40
JAKOB WASSERMANN	*Christofor Columb* traducere din limba germană de I. SÂN-GIORGIU	Lei 40
DEAN FARRAR	*St. Winifred sau Şcoala şi lumea ei* traducere din limba engleză de W. şi C. NOICA	Lei 60
R. P. HUC	*In Tartaria* traducere din limba franceză de Victor STOE	Lei 40
Au apărut	**BIBLIOTECA „INFORMATIVĂ"**	
Ing I ORBONAŞ	*Manual de atelier mecanic*	Lei 80
H. STAHL şi DAMIAN P. BOGDAN	*Manual de paleografie slavo-română*	Lei 140
Au apărut	**BIBLIOTECA „ARTISTICĂ"**	
O. HAN	*Sculptorul D. Paciurea*, cu 24 de planşe	Lei 60
Al. BUSUIOCEANU	*Andreescu*	Lei 120
GH. OPRESCU	*Pictura românească în secolul al XIX-lea*	Lei 320
Au apărut	**BIBLIOTECA „ORAŞE"**	
MIRCEA DAMIAN	*Bucureşti*, cu 48 de planşe	Lei 120
TUDOR ŞOIMARU	*Constanţa*, cu numeroase ilustraţii în text	Lei 80
OCTAV SULUŢIU	*Braşov*, cu numeroase ilustraţii în text	Lei 100
Au apărut	**BIBLIOTECA „DOCUMENTARĂ"**	
	Amintirile Colonelului Lăcusteanu, publicate de Radu CRUTZESCU	Lei 70
ELENA GENERAL PERTICARI DAVILA	*Din viaţa şi corespondenţa lui Carol Davila*	Lei 200
E. DVOICENCO	*Inceputurile literare ale lui B. P. Hasdeu*	Lei 60
EM. BUCUŢA	*Duiliu Zamfirescu şi Titu Maiorescu în scrisori (1884—1910)*	Lei 120

www.dacoromanica.ro

EVUL MEDIU

www.dacoromanica.ro

N. DAVIDESCU

EVUL MEDIU

POEM

BUCUREŞTI
FUNDAŢIA PENTRU LITERATURĂ ŞI ARTĂ „REGELE CAROL II"
89, Bulevardul Lascăr Catargi, 39
1937

www.dacoromanica.ro

De N. DAVIDESCU

Apărute :

IOV, 2 acte în versuri, editura « Librăria Nouă ».
SFINXUL, nuvele, editura « Cartea Românească ».
ASPECTE ŞI DIRECŢII LITERARE, critică, seria I, editura « Viaţa Românească ».
ASPECTE ŞI DIRECŢII LITERARE, critică, seria II, editura « Cultura Naţională ».
INSCRIPŢII, poezii, ediţia II, editura « Cultura Naţională ».
ERNEST RENAN, viaţa şi opera, editura « Cultura Naţională ».
VESTITORUL, traduceri din Villiers de l'Isle Adam, editura « Cartea Românească ».
NUVELE, traduceri din Villiers de l'Isle Adam, editura « Biblioteca pentru Toţi » No. 545.
CONSERVATOR & C-ia, roman, editura « Ancora ».
CRIMA DIN STRADA NOPŢII, nuvele, editura « Biblioteca Dimineaţa » No. 44.
VIOARA MUTĂ, roman, editura « Casei Şcoalelor ».
LEAGĂN DE CÂNTECE, poem, editura « Cartea Românească ».
FÂNTÂNA CU CHIPURI, roman, editura « Naţionala S. Ciornei ».

Din ciclul « Cântecul Omului », apărute :

1. IUDEEA (poem), editura « Ramuri », Craiova.
2. HELADA (poem), Fundaţia pentru Literatură şi Artă « Regele Carol II ».
3. ROMA (poem), Fundaţia pentru Literatură şi Artă « Regele Carol II».

In curând:

CÂNTECUL OMULUI, poem, partea V (Renaşterea).
ASPECTE ŞI DIRECŢII LITERARE, critică; seria III.

S'au tras din această carte, pe hârtie Vidalon, douăzeci şi cinci de exemplare nepuse în comerţ, numerotate dela 1 la 25.

www.dacoromanica.ro

SING

Am un cântec nou şi nouă
E suflarea pusă 'ntr'însul;
Proaspăt e ca iarba 'n rouă
Şi nepieritor ca plânsul.

Ascultaţi-mi-l cu toţii
Şi primiţi-mi-l cum este
Cum ascultă mateloţii
A sirenelor poveste.

Sunt bătrân acum, şi multe
Mi-au trecut pe sub privire
Şi urechea mea să-asculte
Ştie lumea 'n încolţire.

Soarele-am văzut şi norul
Fără să fi fost uscatul,
Şi'ndreptar îmi e doar sborul
Şi 'nălţimea lui mi-e sfatul.

www.dacoromanica.ro

Oul l'am văzut nainte
De-a fi existat găina,
Şi-am simţit în el, fierbinte,
Floarea 'n sus şi rădăcina.

Am văzut stejarul ghindă
Şi bătrână-apoi pădure
Prefăcută toată 'n grindă
Sau în coadă de secure.

Mâine n'am să mai fiu poate
Dar gândirea mea de-acuma,
Freamăt generos în toate,
Işi aude 'n cântec spuma.

www.dacoromanica.ro

BALADA PRINŢESEI DAHUT

Pe creştetul unui fiord e un burg
Incins tot în ziduri şi 'n turnuri de piatră
Şi 'n interiorul lui şi-a făcut vatră
Reflexul în aur al mări 'n amurg.

Gradlon, vitejeşte, de-acolo-a luat
Urmaşe de Viking cu părul de aur,
Cal iute cu botul aprins ca de taur
Şi-o luntre cu sborul semeţ, şi-a plecat.

Oceanul e însă ades trădător
Şi mai trădătoare ca el e furtuna
Pornită pe valuri să bântue 'ntr'una
Sforţările 'n noapte mereu ale lor.

Prinţesa răpită s'a stins după-un an
De sbucium zadarnic şi luptă cu vântul
Şi, fără să-şi vadă vreodată pământul,
A fost coborîtă cu fast în ocean.

Alt an mai pe urmă Gradlon descindea
Călare şi 'n braţe cu-o fragedă fată,
Dar inima 'n doliu a lui e de tată
Şi 'n ochii ei limpezi şi mari renăştea.

www.dacoromanica.ro

Ea însă, copilă a undei, ţinea
De om în acelaş timp şi de ondină,
Şi trupul molatec al ei de lumină
Creştea cu imagini de ghiaţă şi nea.

Avea 'nfăţişare fluidă de val
Şi părul inele cu apele-albastre,
Şi-ardea ca o fugă pe mare de astre
Privirea ei rece de vânt boreal.

Amanţii ei, tineri, bătrâni, regi, vasali,
Prelaţi, burghezi paşnici, sau paji, înainte
Veneau să-i aştepte surâsul, fierbinte,
Şi să-l devoreze ca nişte şacali.

La toţi însă firea şi dragostea ei
Le consacra jertfă lui Pluton viaţa,
Şi singur oceanul în spume şi ceaţa
Ştiau de destinul lor tragic de miei.

www.dacoromanica.ro

SFÂRŞITUL LUI STOERKODDER

Bătrânul Stoerkodder strivit de ani şi-a fost
Inchipuit cu groază că dat îi e să piară,
Nu ostăşeşte 'n luptă sălbatecă de fiară,
Ci ca un sclav în cine mai ştie ce-adăpost.

Cuvântul lui prin casă mormăitor mereu
Ii blestema ursita nedreaptă şi haină
Şi-i ridica din pacea lui bătrânească vină
Şi din respectul celor din preajmă blestem greu.

Icoana tinereţii lui se voia de-acum
Măcar decapitată de-o spadă şi 'n lumină
Intinsă-apoi pe alba vitejilor colină
Ca un popas spre 'naltul întunecării drum.

Nici unul însă dintre prieteni sau duşmani
Nu cuteza să 'nfrunte privirea lui semeaţă
Şi nici în joc să-şi pună, cumplit, a sa viaţă
Cu gloria lui plină de cinste şi de ani.

Şi-a cântărit întreaga avere-a lui atunci
Şi, prefăcând-o 'n aur şi 'n pietre preţioase,
A pus-o 'n pläci, pe sine, de zale luminoase
Şi a pornit pe dealuri călare şi prin lunci,

www.dacoromanica.ro

Urma să fie preţul eliberării lui
Din lanţurile unei vieţi acum deşarte,
Dar se dădeau cu toţii prin ţară la o parte
In faţa lui ca 'n faţa cu cinste-a nimănui.

Il proslăveau bătrânii cu zâmbetele lor
Şi-l prea măreau cei tineri cu dragoste şi teamă,
Şi nimeni dintre dânşii nu mai lua în seamă
Sfidarea şi cuvântul lui batjocoritor.

Odin din strălucita Walhală însă şi-a
Făcut atunci, cu milă, de lucru şi, de-odată,
Intr'o armură 'n aur şi 'n diamant lucrată
Ii tae, seara, drumul de-acurmeziş, în şea.

Nechiază armăsarii lor străluciţi în vânt
Şi lănciile fulger le sunt şi 'nverşunare
Atât cât Stoerkodder în inimă mai are
O picătură încă de suflet pe pământ.

www.dacoromanica.ro

LA POARTA CETĂŢII SEPTEM

Treizeci şi trei, la număr, de cavaleri arabi
Uscaţi şi 'nalţi pe caii lor iuţi opriră 'n fugă,
Şi pumnii lor, cu noduri pe ei de buturugă,
Aveau musculatura picioarelor de crabi.

Izbeau în gongul porţii cetăţii adormite
Mâneru 'n pietre scumpe al săbiilor lor,
Şi-şi trimeteau cuvântul în vânt răsunător
Cu inimile 'n focul islamului călite.

Septem, închisă 'n sine pe stâncă, somnuros
Cu turnurile 'n straniu suiş, ca nişte facle,
Veghia 'ntre cele şapte coloane-a lui Heracle
Şi-şi oglindea 'n oceanul Atlantic zidul gros.

Ameninţări, injurii şi vorbe mari, de-afară,
Cereau cetatea fără condiţii, şi cuvânt
Că-Alah în cer e singur stăpân şi pe pământ
Iar Mahomed profetul lui e şi-a lui brăţară.

Porniră-apoi şi 'n urmă destinul a rămas
Să-şi facă datoria lui de călău în noapte,
Iar stelele ca nişte smochine 'n aur coapte
Işi împleteau lumina cu iutele lor pas.

www.dacoromanica.ro

FÂNTÂNA VRĂJITĂ

A plecat Merlin cu câinele 'mpreună
Ca să cerceteze liniştita dună.

Umblă după oul şarpelui de mare
Să-l găsească, roşiu, printre stânci, în sare.

Iarbă să culeagă, tainic, pe câmpie
Pentru pus descântec şi vrăjitorie.

Vâscul să-l adune, sacru, din pădure
Când încep stejarii tineri să murmure.

Să ghicească 'n guşa păsărilor cântul
Aţipit cu somnul lor şi cu pământul.

Mai cu seamă însă să pândească până
Când i se ridică zâna din fântână.

Şi Merlin în cercuri argintii de vrajă
Şade, ca o spadă neclintită, strajă.

Flacările-i doară negre din privire
Dau, că e făptură omenească, ştire.

www.dacoromanica.ro

GENEZĂ RUNICĂ

Odin, Lodur şi cu Hoenir porniră
Să vadă şi pământul pustiu încă,
Şi paşii lor sunau din stâncă 'n stâncă,
Şi murmurele vorbei lor stârniră
Anticipate freamăte de liră
In liniştea din jurul lor adâncă.

Pământul era văduv de suflare
Şi de simţire 'n sânu-i omenească,
Şi cât puteau cu ochii să privească
Doar vegetalele mişcau în zare
Şi 'n apele doar rânduite 'n mare
Găseau făptura lor dumnezeiască.

Avură-atunci un simţământ de milă
Şi de singurătate 'năbuşită,
Şi mintea lor primi ca pe-o ispită
Icoane fragede ca de zambilă
In albă devenire de idilă
Şi de necunoscută lor ursită.

Un trunchi uscat de arbor le ieşise
Cu recea lui sveltețe înainte
Şi-alături altul tot aşa, cuminte,

www.dacoromanica.ro

Ca două-altare fără zei, deschise
Izvorului neînceput de vise,
Solicitau suflarea lor fierbinte.

Odin s'a aplecat atunci spre ele
Cu-a inimii şi-a minţii sale rouă
Şi trunchiurile 'n umbră amândouă
In fibrele lor împietrit de grele
Au presimţit coroană 'n sus de stele
Şi'n măduva lor răsuflare nouă.

Lodur le-a pus în inimă căldură
Şi rumene colori de dimineaţă
A hotărît să le deştepte 'n faţă,
Garoafe roşii le-a 'nflorit pe gură
Şi-a'nfierbântat întreaga lor făptură
Cu prospeţime 'n aur de viaţă.

Hoenir le-a hărăzit în urmă darul
Şi năzuinţa 'n sus a cugetării
In golul şi 'n adâncul fiecărei
Aruncături în nesfârşit cu zarul,
Şi fiecare peşte şi pescarul
Să-şi fie sieşi în adâncul mării.

Au tresărit atunci cu'nfiorare
Când s'au trezit alături în neştire
Şi 'ntâia amândorora pornire
A fost un gest şi-un freamăt de-adorare
Şi-a fost o tragică îmbrăţişare
Drept zeilor necunoscuţi cinstire.

www.dacoromanica.ro

HIALMAR ŞI GRUNHILDA

„Prinţesă, spuse pajul, lăsându-i la picioare
Pe Hialmar în luptă măcelărit, „mă doare
„Că mi-a fost dat această rea veste eu să-ţi spui
„Şi să-ţi aduc pe umeri răcitul trup al lui.
„La despărţirea voastră, tu, însă, fără preget
„I-ai pus inelu-acesta de legământ în deget
„Şi i-ai mai spus că numai de-l vei vedea cu el,
„După sfârşitu-acestui necruţător măcel,
„In care pentru tine cu cinste se bătu,
„Vei mai trăi în umbra iubirii lui şi tu.
„Şi-a doborît vrăşmaşii el singur şi cu spada,
„Dar a căzut pe urmă şi dânsul sub cascada,
„Necruţătoare 'n plinul sdrobitei lui armuri,
„A revărsării unui torent de lovituri.
„Opt spade dintr'odată de-asupra-i ridicate
„L-au încolţit din faţă, din flancuri şi din spate
„Şi sfâşiind vestmântul lui negru de oţel,
„Opt lăncii printre găuri au fost înfipte'n el.
„Nici unul însă dintre duşmani n'a fost în stare
„Să aibă a izbânzii lor caldă 'nseninare
„Căci, până să-l doboare, şi capetele lor
„Luaseră 'mprejurul lui, toate-al morţii sbor.

www.dacoromanica.ro

„Mi-a dat însă în clipa lui depe urmă-această
„Însărcinare mie de-apururea nefastă
„De-a ţi-l aduce 'n deget să-l vezi cu-acest inel
„Şi să trăieşti, văzându-l aşa, şi după el".

Grunhilda se ridică puternică 'n picioare
Şi'n buclele ei roşii ca un apus de soare,
Ca 'ntr'un linţoliu 'n flăcări şi 'n aur s'a lăsat
Să-alunece cu muget de taur înjunghiat.

www.dacoromanica.ro

LEGEA SÂNGELUI

Regele cel tânăr năvălise
Să răzbune pe-al său tată-acum,
Şi-a castelului ruină 'n drum
Arăta intrările deschise.

Hoiturile celor morţi, în ger,
Înghețau cu feţele crispate
Şi 'n zăpadă roşie, pe spate,
Se uitau zadarnic în spre cer.

Fiul Vikingului mort, mai mare,
Măsura cu ochii lui severi
Chipurile-acestor cavaleri
Adunaţi aici din răsbunare.

Toţi ştiau că gândurile lui
Sunt să crească viteţeşte până
Când îi va ucide cu-a lui mână
Ca pe nişte miei ai nimănui.

www.dacoromanica.ro

Până 'n ziua-aceea însă dreapta
Lor şi-a regelui respectă 'n el
Tânărul vlăstar de ghiocel
Destinat să-l înflorească fapta.

Es din curte-apoi prevenitor
Şi cu toţi îi trec pe dinainte
Ca să aibă chipul lor în minte
Răzbunarea lui în viitor.

www.dacoromanica.ro

ARABESC

Prinţesa bizantină trebuia
Să părăsească ţărmul african
Şi 'n Spania la Vizigoţi, cu ea,
Să ducă jertfă suflet marocan.

Corabia tăia val după val
Şi 'n plescăitul lungilor lopeţi
Ducea melancolie de caval
Şi 'ncătuşare de captivi ereţi.

Berberul prinţ i-a spus, îndrăgostit,
La despărţire, tragic, că oricând
Pe ţărmul lui un foc va fi zărit
Semn este că i-a răsărit în gând.

Şi-acum, o oră după ce-a plecat,
Intregul litoral e numai foc,
Şi tribul lui a şi incendiat
Pădurile întregului Maroc.

www.dacoromanica.ro

VISUL SFÂNTULUI PATRICIU

Tovarăşii de fugă ai lui Patriciu, toţi
Lupi nărăviţi de mare şi 'nverşunaţi piloţi,
Abia sosiţi pe ţărmul lor aspru din Irlanda
Iluminau în noapte pădurile şi landa
Cu focuri mari la care frigeau necumpătat
Mistreţul pe sub umbra stejarilor vânat,
Şi-şi povesteau în ritmuri de cântece barbare
Isprăvile făcute de raita lor pe mare.
Patriciu lângă dânşii culcat în fân dormea
Cu 'ntunecimi de piscuri în somnul lor de nea
Şi frământat de gânduri şi de imagini pline
De-ameninţări şi tâlcuri de-apocalips, în sine.
Gândise-aseară 'n clipa când se culca ce greu
Va fi să tae drumul creştin spre Dumnezeu
Barbarilor aceştia scăpaţi de el şi, totuşi,
Crescuţi din păgânismul lor vechi ca nişte lotuşi.

Satan, în aripi negre şi lungi de liliac,
El roşu între ele ca un izvor de mac,
Cu înspăimântătoarea ei toată greutate
Il apăsa cu-o stâncă granitică în spate
Şi cu puteri aprinse şi proaspete-i strivea
Şi inima şi trupul şovăitor sub ea.

www.dacoromanica.ro

Patriciu fără însă, anume cum, să ştie
Chemă la el cu groază, drept sprijin pe Elie
Şi dintr'o dată raze de soare l'au izbit
Cu strălucirea unui Christos destăinuit
Intr'o nemărginită şi caldă dimineaţă
Şi i-au aprins în suflet jăratic şi pe faţă.
Era de-supra cerul, apoi ca un blazon
Când îngerul lui, Victor, pe muntele Hermon,
L-a ridicat la Roma cu duhul şi cu fapta
Şi l-a depus cu grijă lui Dumnezeu în dreapta.
Ţinea ca pe o lance în stânga lui, cu sbor
Toiagul cu flori albe al bunului păstor
Şi se vedea cu gândul topit printre popoare
Şi totuşi veşnic tânăr şi proaspăt ca un soare
Inaintând prin ceaţă cu pasul larg şi greu.
„— Intoarce-te 'n Irlanda, îi spuse Dumnezeu
„Şi caută de 'nvaţă şi propăvăduieşte
„Noroadelor de-acolo credinţa creştineşte.
„Neştiutoare toate de adevăr sunt în
„Adâncul întuneric al crezului păgân!"

Patriciu fără vorbă luă atunci toiagul
Şi cerului de-asupra lăsă şi 'n urmă pragul
Să ducă 'n frământatul Erinilor pământ
Mântuitor de lacrimi şi de dureri cuvânt.
Insoţitorii aprigi ai lui acum de fugă
Vârîseră 'n foc încă o nouă buturugă
Şi împrejurul unui cazan cu hidromel,
Coceau cusut în pielea lui proprie un miel

www.dacoromanica.ro

Şi răsuceau în jurul frigarei la jeratec
O rumenă spinare de căprior sălbatec.

Aveau pe faţă sânge şi sânge-aveau în păr,
Dispreţ săpat în cuget de lege şi-adevăr
Şi răsvrătire faţă de semeni şi de sine
In ascuţimea aspră din ei de mărăcine
A unui suflet încă izbânzii lui închis.

Şi-a priceput de-odată Patriciu 'ntregul vis.

www.dacoromanica.ro

ONDINELE

Ondina răcoreşte cu picături de apă
Ferestrele 'n arcada ogivei şi, din lac,
Sbor oglindit de flutur, prin stele, şi gândac
Pe liniştita cale a laptelui tot scapă.

Părintele ei bate cu-o ramură cojită
De ulm în luciul apei albastre, şi-ale ei
Surori ca o ninsoare de flori de ghiocei
Es rând pe rând din umbra verzue de răchită.

Cu toţii râd pe urmă de-o salcie bătrână
Ce parcă pescueşte cu undiţa pe mal,
Şi îi asvârle 'n părul de foi al ei un val
In care aţipise cu luna 'n gând, o zână.

www.dacoromanica.ro

SACRIFICIUL LUI ODIN

Vreme de opt zile şi opt nopţi a stat
De copacul lumii Odin spânzurat.

Sta rănit de lancia sieşi consacrată,
Consacrat el însuşi lui de el, odată.

Ramurile 'n floare scuturau mereu
Lacrimi de petale pe 'ncercatul zeu.

El dospea în suflet însă cu 'ndârjire
Ritualul magic pentru 'ntinerire.

Îşi vroia o forţă nouă ca din ea
Lumii istovite noi puteri să dea.

Să refacă cerul, apa şi pământul
Cu strălucitoru-i suflu şi cuvântul.

Stea să fie 'n gândul omului şi spor
Fermecat în braţul lui biruitor.

www.dacoromanica.ro

Voce 'n rătăcire de 'ndreptar, sonoră,
Şi, prin întuneric, punte de-auroră.

Trandafir în aur proaspăt şi parfum
Pentru cine-şi cântă dragostea pe drum.

Indârjire însă grea şi ne 'ntreruptă
Şi izvor de trăznet fără leac, în luptă.

De opt zile, astfel, şi opt nopţi, Odin
Sufere de-al rănii desfăcute chin.

Braţele-i întinse dor cumplit şi ele
Şi-i sunt fără seamăn orele de grele.

Nimeni nu-i aduce sprijin şi nimic
De nădejde 'n juru-i nu mai leagă spic.

Gândul lui în spuză însă şi 'n tăciune
A simţit de-asupra străluciri de rune.

Muşchii se 'ncordară dureros în sus
Până când la ele, în sfârşit l-au dus.

Magica lor forţă asvârli 'n picioare
Pe Odin, din cercul lui vrăjit, în soare.

www.dacoromanica.ro

Zeul plin de rouă şi putere-atunci
Şi-a lăsat privirea limpede pe lunci.

Firea 'ntreagă 'n flăcări roşii şi 'n armură
A'mbrăcat de-odată proaspăta-i făptură.

Vreme de opt zile şi opt nopţi apoi
A băut pământul din izvoare noi.

www.dacoromanica.ro

NAŞTEREA SFÂNTULUI KADOK

Ulcioarele aflate în beciul casei, goale,
Au fost cu lapte toate şi vin găsite pline
Şi, întreit mesagiu prevestitor de bine,
A fost găsită iarăşi şi miere nouă 'n oale.

A răsunat de himnuri atunci curtea şi barzii
Şi-au înălţat privirea şi braţele spre soare,
Ştafete pretutindeni au început să sboare
Şi ştirile prin ţară goneau ca leoparzii.

Pe pajiştea din faţă în toiul lui e focul
Şi carnea-acum tăiată a vitelor mari fierbe
La flăcări, pe sub burta cazanului, superbe,
Şi 'mbălsămează 'n aburi de supă grasă locul.

Şef-bucătarul şade pe-un jilţ de sub o piele
De ale cărei coarne îşi sprijină spinarea
Şi slugilor aţâţă avântul şi 'ncordarea
Cu o nuia de frasin aleasă 'ntre nuele.

www.dacoromanica.ro

Odraslă nouă şeful războinic astăzi are
Şi-au fost chemaţi supuşii de prin prejur să-i vadă,
Plimbate peste-o carte, o harfă şi o spadă,
Privirile de boabe mari de mărgăritare.

In toate ale sălii ospăţulni unghere
De sine 'n nevăzute mâini torţe se-aprinsese
Să fie cinste 'n inimi curtenilor la mese
Şi semn de strălucire pe ţară şi putere.

www.dacoromanica.ro

MEDALION MEROVINGIAN

A eşit cu mâinile de sânge pline
Din apartamentul somptuos în care
Sfărâmase fără teamă şi cruţare
Creştetul prin somn al fostei ei regine.

Câinii uriaşi ai regelui pe scară
Ii lingeau cu teamă degetele grele
De mirosul încă-al sângelui pe ele
În netulburată linişte de fiară.

Regele-aştepta nerăbdător să-i vie
Ca o dimineaţă 'n braţe şi 'mpreună
Şă-şi împodobească frunţile 'n cunună
De luxură furioasă şi beţie.

Candelabrul însă singur se desprinse
De de-asupra frunţi 'n perne 'ncremenită
A reginei căsăpită ca o vită
Şi intră 'n pământ cu flăcările-aprinse.

www.dacoromanica.ro

PĂMÂNT NOU

Druizii se-asvârleau cu 'nfrigurare
In luntrile lor
Să caute 'ntre alte noi hotare
De dincolo de ţărmuri şi de mare
Cămin şi linişte pentru popor.

Bretoni 'n stoluri triste, vultureşte
Vâslesc lângă ei
Şi unul altuia-şi împărtăşeşte
Amarul soartei lui că părăseşte
Altarul strămoşeştilor lui zei.

Saxoni-şi întinsese stăpânirea
Şi peste ei toţi
Şi-a fost cu neputinţă pentru firea
Şi pentru datina şi-alcătuirea
Semeţilor oceanului piloţi.

Au preferat adânca libertate
A plinului vânt
In locul liniştii îngenunchiate
Şi triburile toate răsculate
S'au despărţit cu larmă de pământ.

www.dacoromanica.ro

Lopeţile-avântatelor corăbii
Sparg val după val
Ca nişte aripi sprintene de vrăbii
Sau ca tăişuri ritmice de săbii
In săvârşirea unui ritual.

In sufletul lor însă nu mai cântă
Din zori până 'n zori
A lopătarilor romanţă sfântă
Şi melodia ei nu-şi mai împlântă
In nimeni strălucitii ei fiori.

Ştiu însă viersurile arzătoare
Din tragicul psalm:
„Ne-ai risipit, o Doamne 'ntre popoare
„Mioare de tăiat în sărbătoare!"
Şi ritmul dureros al lui şi calm.

www.dacoromanica.ro

PLECAREA EXILATULUI DIN GRENADA

Port-drapelul reginei, exilat, traversează
Prin cetate călare ca să iasă din ea,
Şi de după-o albastră şi subţire perdea
Il întâmpină 'n treacăt o privire şi-o rază.

O prinţesă de sânge a eşit la fereastră
Să-i vorbească şi, mută, e tăcere-al ei glas
Şi e gândul ei umbră după el pas cu pas
Şi mireazmă de floare desfăcută şi-albastră.

Regele nu e 'n stare să i-l ia şi din minte,
Şi-ale lui strălucite şi semeţe virtuţi
Sunt chezaşe în ochii ei adânci şi tăcuţi
Că nimic nu va rupe ale lor jurăminte.

El răspunde cu gândul şi privirea că face
Impotriva sentinţei regelui lui apel
La credinţa ei caldă şi cu-ai lui după el
Ese 'n salt, ca o fiară, din cetate, vorace.

www.dacoromanica.ro

DRUIDUL ŞI APOSTOLUL

Dubtak, druidul, a 'ntrebat 'nainte
De-a se 'nvoi la creştinesc botez
De cei ce i-au murit în vechiul crez
Şi-i sunt aproape totuşi din morminte.

I s'a răspuns canonic de Patriciu
Că hotărît a fost destinul lor
Şi că de-acum în vecii vecilor
Vor îndura necruţător supliciu.

El însă cunoştea din a lor lege
Că 'n iad chemaţi chiar doar şi de Isus,
Toţi, fără şovăială, s'ar fi dus
Şi l'ar fi scos de-acolo ca pe-un rege.

A refuzat atunci să se despartă
De Finn, de ceilalţi morţi, de Osian,
Şi de eroii rasei lui şi 'n van
Să-apuce-o cale fără ei deşartă,

Ei toţi îl aşteptau cu nerăbdare
Pe-al vulturilor pisc şi i-au făcut
Din muşchi cu cinste patul şi din scut
Sub sacrele lor pietre tumulare.

www.dacoromanica.ro

CASTELUL SFÂNTULUI GRAAL

Patru lei păzeau aprins
A castelului intrare
Şi pândeau cu 'nverşunare
Paşii fiecărui ins.

Lancelot văzându-i şi-a
Dus la greua-i spadă mâna
Şi, pe calul său stăpân, a
Strâns cu pulpele-i în şea.

Braţ în sbor însă de foc
I-a tăiat de-odată-avântul
Şi 'n urechi un glas ca vântul
Ţintuit l'a fost pe loc.

„— Om necredincios şi rău
„Crezi că spada ta e 'n stare
„De mai sigură-apărare
„Decât creatorul tău?"

Leii blânzi, atunci, cu el,
L-au lăsat să treacă printre
Ei călare şi să intre
In castel.

www.dacoromanica.ro

CÂNTEC ÎN ADÂNC

Marcgravul saxon i-a smuls limba din gură
Să nu mai rostească cuvânt contra lui
Şi-a prins-o drept tuturor pildă 'ntr'un cui
Bătut în prăjină pe-a lui bătătură.

Prea străjuia crâncen la Rin, blestematul
Şi prea chema 'ntr 'una la luptă pe-ai săi
Sălbateci, în zale semeţe, duläi
Deprinşi să-i asculte chemarea şi sfatul.

El însă-a pornit mutilat înainte
În suflet cu linişte grea şi dispreţ
Şi dârz ca, la şipot surprins, un mistreţ
Şi-a dus fără preget solia-i fierbinte.

Luase, cu harpa pe umăr, cu sine
Un plin ca şi dânsul de-avânt menestrel
Să cheme la luptă şi sbor lângă el
Al neamului galic roi vrednic de-albine.

„— I-au rupt Francii limba! cânta menestrelul
„Dar încă păstrează o inimă 'n piept
„Şi-o mână în stare să spintece drept
„In două din creştet duşmanul cu fierul!"

www.dacoromanica.ro

JURĂMÂNTUL LUI OKBA IBN NAFE

Okba, ţâşnit din răsăritul african
Arsese şi strivise totul în picioare
Şi, ca un sbor de flacără pustietoare,
Găsise stavilă 'n Atlanticul ocean.

Atlasul african îi rămăsese 'n spate
Cu piscurile lui strălucitoare 'n zări
Ca valurile 'n aur ale unei mări
În albia pustie-a cerului, vărsate.

În faţa lui oceanul alb tălăzuia
De-alungul ţărmului încremenit în piatră
Şi, din nisipul fără omenească vatră,
Simunul prin coclauri cât un golf vuia.

Împinse-atunci în valuri, aprig, armăsarul
Şi, ridicându-şi braţele cu ură 'n sus,
Că nu mai poate 'nainta în spre apus,
Îşi potoli 'n avânturi mistice pojarul.

Jură acolo pe-ai profetului său ani
Că din necredincioşii spulberaţi în turmă
De braţul lui ca ferul şi rămaşi în urmă
A mai lăsat în drum doar morţi sau musulmani.

www.dacoromanica.ro

CREŞTINAREA DUCELUI GANOR

Ducele, de datini sarazin, Ganor
A chemat la curte strălucit sobor.

Învăţaţii legii şi-ai credinţei sale
Au sosit în rânduri reci şi triumfale.

Trebuiau să-audă şi să 'nfrunte prin
Glasul lor cuvântul unui sol creştin.

Curtea era plină şi strălucitoare
De baroni în zale lucii ca un soare.

Domnişori alături de domniţe-apoi
Străluceau în aur risipit de roi.

Gloata şi-ale sale apariţii multe
A venit să vadă şi ea şi să-asculte.

Ducele 'n mijlocul marelui său sfat
A luat pe tronu-i loc îngândurat.

Solul în picioare la un semn porneşte
Să-şi mărturisească crezul creştineşte.

www.dacoromanica.ro

Freamăt alb de aripi luminoase 'n lunci
A trecut prin toate sufletele-atunci.

Spusele lui, grele de-adevăr, în sus
Purcedeau din fapta caldă-a lui Isus.

Naşterea, viaţa, moartea şi 'nvierea
Îşi turnau în gândul lui aprins puterea.

S'a uitat pe urmă lung la cărturari
Şi-a cerut să-i schimbe cerul în măgari.

Ducele-atunci dete celui mai cu fală
Dintre învăţaţii lui, cuvânt în sală.

A fost însă lucrul aşa fel încât
N'a putut să scoată un cuvânt din gât.

Îl ardeau pe limbă vorbele răscoapte
De-a 'nceput să urle ca un câine 'n noapte.

Gândurile-albine îi erau în trup
Ca pe botul unui urs surprins la stup.

Şi-şi simţea făptura cum i se desleagă
Şi cum intră 'n piele de măgar întreagă.

Cărturarii ceilalţi strânşi pe lângă el
Au avut o soartă de 'ndurat la fel.

Ducele şi curtea însă şi poporul
Au plecat în inimi cu Mântuitorul.

www.dacoromanica.ro

TRIADĂ BARDICĂ

Trei plăgi au căzut peste țara
Albastrei Bretanii și nici
Când, aici
Mai rele nu și-au întins ghiara.

Întâia e-o rasă anume
Făcută să audă din vânt
Pe pământ
Tot ce se petrece pe lume.

A doua e-un țipăt ce trece
Prin orice gaelic cămin
Din senin
Ca fierul de-adânc și de rece.

Pierd oamenii mintea și gândul
Femeile-și pierd, când l'aud
Dinspre sud
Pământul, spre nord, parcurgându-l.

Cad fructele jos putrezite
În drumul lui lung printre noi
Și gunoi
Ne-ajunge ogorul de vite.

www.dacoromanica.ro

Vânatu 'n pădure dispare
Şi peştii din râuri dispar
Şi e rar
De scapă vre-o luntre pe mare.

A treia e-aşa că provizii
Oricâte la curte ar fi
Peste zi
Pier noaptea ca 'n gura omizii.

De-am strânge tot anul, odată
Ce strigătul trece pe sus
S'a şi dus
Comoara seniorului toată.

Trei plăgi sunt în ţară şi-aşteaptă
Poporul prins în al lor laţ
Doar un braţ
Să-l scape şi-o inimă dreaptă.

www.dacoromanica.ro

ŞAH CU CORBII LUI OVEIN

Ovein a trimis, grabnic şi hotărît, cuvânt
Să i se desfăşoare stindardele în vânt
Şi corbii lui deodată s'au ridicat în aer
Cu freamăt în adâncul văzduhului de vaer.
Aveau în aripi numai entusiasm şi foc
Şi-aveau oţel în ghiare strălucitor şi 'n cioc.
Au început pe urmă treptat să se coboare
Ca nişte lăncii negre încrucişate 'n soare
Şi să se-asvârle fără cruţare din azur
În luptătorii falnici ai regelui Artur,
Şi, adunându-i ca pe găini de prin câmpie
Cu sete răscolită de ură să-i sfâşie.
Urechi treceau şi braţe însângerate prin
Al cerului în aur strălucitor senin
Şi capetele smulse de trupuri, în şiroae
Curgeau ca nişte boabe gigantice de ploae
Şi se spărgeau în ţăndări sinistre de pământ
Printre armuri deschise cu hoitul lor în vânt.

Ovein juca 'nainte sub cort, şah cu Artur
În tulburele freamăt al curţii împrejur
Şi numai cu regina şi doi nebuni la pândă
Avea hotărîtoare mişcare de izbândă.

www.dacoromanica.ro

Un cavaler în zale de-argint apare şi,
Întrebător în pragul intrării, se opri
Şi, fără să salute şi pe Ovein, se 'nclină
La rege ca o gură de spadă sarazină
Şi 'n mână cu o lancie de corn însângerat
Vorbeşte despre lupta de-afară răspicat:
„— Vrem să cunoaştem dacă cu învoirea-ţi, Sire,
„Măcelăreşte curtea şi 'ntreaga ta oştire
„Ca pe o biată turmă de miei a nimănui
„Ovein ab Urienus de-aici, şi corbii lui?"
„— Urmează rege, spuse Ovein, să joci!"
Afară
Durerile-şi înalţă spre cer a lor fanfară
Şi luptători 'n zale ai regelui din larg
Lăsaţi de corbi să cadă prin adâncimi, se sparg
Ca nişte oale într'o prăpastie adâncă
Din înălţimea unui vârf uriaş de stâncă.

„— Îţi masacrează corbii pe toţi ai tăi, Artur,
„Şi n'o să ai pe cine să cauţi împrejur
„Din toată strălucita ta curte să mai fie
„Braţ viu de apărare Britonilor şi ţie!"
„— Opreşte-ţi corbii, spuse Artur întunecat!
„— Să mi se strângă iarăşi stindardele, şi mat
„Eşti Sire cu nebunul de-alături de regină!"
Strigă Ovein cu cântec în sine de stupină,
Şi-aşa încât pământul Bretaniei întregi
Să afle 'n el un vajnic biruitor de regi.

www.dacoromanica.ro

IN LARG

„— Dormi în pace taică-Antas,
Strigă de pe punte-un glas
In sonoră limbă greacă
„Nu e prost el sarazinul
„Ca 'n amiaza mare 'n plinul
„Golfului Gades să treacă.

„— Ei, răspunse-Antas, târziu,
„Ştiu eu bine câte ştiu
„Şi acela doar ce are
„Grijă să-şi vegheze veşnic
„Ca o flacără 'ntr'un sfeşnic
„Nu e şi surprins pe mare.

„Abdalah Ben Zobeir
„Şi 'ndrăzneţul lui vizir
„Nu-or să-ţi dea de ştire ţie
„Când galerele-or să-şi scoată
„Împrejurul nostru roată
„Pentru carne de robie.

www.dacoromanica.ro

„Rodos, Cipru, iar acum
„Şi Pamfilia în scrum
„Ar putea, de vrei, să-ţi spună
„Că berberii-aruncă zarul
„Nu mânaţi numai de clarul
„Răsăritului de lună!“

Şi corabia în larg
Prinde stema de catarg
A Bizanţului şi-o urcă;
Mateloţii pe bord însă
Ştiu, cu inima 'n piept strânsă,
Câte vor avea de furcă.

www.dacoromanica.ro

RAMURĂ DIN MABINOGI

Ese copila ducelui Lot,
Mână de-argint,
Din infernalul ei labirint
In pământescul omului lot.

Doi regi în zale se desfac din
Ale lor gropi
Şi 'n cimitirul negru de plopi
Beau secularul urei lor vin.

Au căzut pentru dragostea ei
Amândoi morţi,
Dar ai disputei arzători sorţi
Scapără 'ntrânşii încă schintei.

Ea e doar umbră, iar ei abia
Două stafii;
Ai geloziei şerpi însă vii
Ţin încordată mâna lor grea.

Ea ese astfel o zi pe an
De sub pământ
Să le privească spadele 'n vânt
Cum scânteiază ca un vulcan.

www.dacoromanica.ro

Ei, ca şi dânsa, vin amândoi
Tot din infern
Ca să-şi măsoare fapta etern
Cu strălucirea ei, în eroi.

Păsări în aur cântă de-şi rup
Inima 'n pom
Şi'n fiecare suflet de om
Murmur şi freamăt cald e de stup.

Mai înfloreşte astăzi întâi
Şi şi-a făcut
Dintr'un albastru crin aşternut
Şi dintr'un nufăr alb căpătâi.

Buclele însă de păr, bălai,
Ca nişte miei
Sburdă pe gâtul feti 'ntre ei
Şi le ucide cerul de Mai.

www.dacoromanica.ro

CETATEA MORGANEI

Dantele 'n sus de piatră se privesc
Prin lacuri răsturnate
Şi turnuri crenelate
Profilurile 'n undă-şi risipesc.

Clopotniţe şi cbioşcuri în granit
Şi 'n marmoră cupole
Işi fac aureole
Din strălucirea lunei în zenit.

Sunt campanile 'n vânt ca nişte lănci
De-arabe minarete
Şi 'n cuiburi de perete
Adastă 'n cbip de paturi, seara, bănci.

Oraşul e întreg un furnicar
De lume liniştită
Şi e în el ursită
De pace petrecută sub umbrar.

Îndrăgostiţii veşnic trec părecbi
Cu .zâmbetul pe buze
Şi 'n sărutări confuze
Îşi toarnă cântecul lor în urecbi.

www.dacoromanica.ro

Se văd amanţii numai între ei
Şi nu văd altă lume
Din cea venită-anume
Să-şi facă loc aici de porumbei.

Domniţe palide şi domnişori
În rochii lungi şi 'n zale
Îşi scot dintre petale
De nuferi chipurile şi bujori.

Castelele şi vârfurilor lor
Îşi adâncesc şi ele
Imagina 'ntre stele
Pe fundul lacului strălucitor.

E liber orice cavaler venit
Cu doamna lui să intre
Dar nu să iasă dintre
Meandrele oraşului vrăjit.

Lumină pretutindeni e şi loc
De umbră, totuşi, dulce
În care pot să-şi culce
Amanţii visurile lor de foc.

Morgana, soră-a regelui Artur
Şi zână vrăjitoare
A ridicat din soare
Cetate, dragostei, şi din azur.

www.dacoromanica.ro

DANSUL ELFILOR

Elfi 'n sbor
Prin uşor
Clar de lună
Vin pe-o rază
Şi dansează
Împreună.

Es de prin
Flori de crin
În ogradă
Şi sar parcă
Dintr'o barcă
De zăpadă.

Fac un rond
Calm şi blond
Sub fereastră
Cu o floare
De cicoare
Dintr'o glastră.

www.dacoromanica.ro

Pleacă-apoi
Înapoi
Cu-aurora
Dar le ţine
Minte bine
Fata hora.

Mâine va
Încerca
Să se facă
Încă-odată
Sărutată
Şi să tacă.

www.dacoromanica.ro

ARMORICANĂ

Mistreţul a eşit din pădure
Şi-au început brazii să murmure
Şi-au sângerat rugerii de mure.

A năvălit al mărilor cal
Cu coarnele de-argint triumfal
Destăinuite 'n fiece val.

Au tresărit apoi morţii şi
Când noaptea din crepuscul ieşi
Şi 'ntrânsul ziua se săvârşi.

I-a poticnit în sbor armăsarul
Şi, scăpărând în stânci ca amnarul,
S'a fost de sub el smuls ca ţiparul.

El a rămas pe spate trântit
Şi zalele i s'au risipit
În pulbere de fer ruginit.

Vulturul căuta cu trufie,
Nu carne de hoituri în câmpie
Ci, dulce, de creştin, să sfâşie.

www.dacoromanica.ro

Lungise vulpea botu-i de-ardei
Şi galbenă ca floarea de tei
Pândea dela răspântia ei.

Mocirla 'n adânc se deşteptase
Şi broasca din verdea ei mătase
Neobosita-i gură căscase.

Cu ghiarele lui asprul vultur
Îi duse capul smuls în azur
Ca să i-l facă-acolo sus ciur.

Îi rupe vulpea inima 'n ghiare
Şi broasca cu sufletul lui sare
În fundul smârcurilor murdare.

Al barzilor viers atunci în sbor
A dat de veste bretonilor
Pieirea contelui trădător.

Şi-a râs rândunica 'n ea plină
De cântece 'ntre fulgi şi lumină
Şi s'a umplut câmpul de sulfină.

A trebuit să fie rupt din
Pricină că s'a făcut creştin
Semeţul Armoricului crin.

www.dacoromanica.ro

REVELAŢIE

A sculptat în lemn la o răscruce
Pe Isus
Şi-i s'au dus
Gândurile toate 'n sus
Spre calvarul însemnat de-o cruce.

Bunătatea lui Cristos într'ânsul
Şi-a vărsat
Înstelat
Cerul de l'au apucat
Dorul altui adevăr şi plânsul.

A privit în ochii lui ca cerul
De senini
Şi din spini
A simţit cum pornesc crini
Şi din spor de inimă misterul.

Rana coastei lui însângerate
L-a găsit
Răstignit
Sufleteşte 'n asfinţit
În adâncurile lui curate.

www.dacoromanica.ro

Meşterul atunci porni 'nainte
Ca un sbor
Arzător
De vultur buimăcitor
Cu dumnezeeşti în el cuvinte.

www.dacoromanica.ro

MOARTEA REGELUI DIN ULSTER

Patrik a vrut să vadă pe fostul lui stăpân
Pe Milhu, rege falnic în Ulster, şi bătrân
Închinător în cultul strămoşilor, păgân.

Semeţul rege însă la pândă l-a zărit
Din clipa chiar în care pe zare s'a ivit
Şi sufletul, într'ânsul aprins, a tresărit.

Visase-un tron pe vremuri, bogat ca o comoară
Şi 'n tron suit pe robul Patrik de-odinioară
Iar el jos la picioare mai slab ca o mioară.

Mândria-atunci întreagă din el s'a revoltat
Şi gândul că la robul lui se va fi 'nchinat
I-a fost în suflet ţipăt de spaimă şi 'n palat.

Il mai durea pe urmă şi legea nouă 'n ţară
Adusă, să-i prostească norodul, din afară
In locul celeilalte a lui de-aici, barbară.

A strâns atunci cu braţe grăbite 'n jurul lui
Comori în aur, scuturi, piei, stofe şi statui
Şi s'a 'ngropat în ele ca viermele 'n gutui,

www.dacoromanica.ro

A pus pe urmă singur el, tuturora, foc,
Şi 'ntr'al acestei stranii îngrămădiri mijloc
A stat semeţ să ardă cu toatele pe loc.

S'a ridicat din flăcări încenuşate fumul
Şi şi-a tăiat prin largul azurului, sus, drumul
De-a mai rămas din rege şi-avutul lui doar scrumul.

A preferat bătrânul să-şi fie sieşi lup
Şi să-şi înfigă colţii în propriul său trup
Decât albină 'n miere de datini noi în stup.

S'au spulberat în ţarcuri apoi împrejmuite
Cirezile lui scumpe de felurite vite
In flacăra şi-n scrumul aceleiaşi ursite.

Patrik văzând isprava lui de necredincios
Şi-a spus că 'ntreg sfârşitul acesta dureros
Premergător e morţii afară din Christos.

Cenuşa însă caldă a regelui în soare
Se ridica pe fire de-argint, nepăsătoare,
Şi se juca'n polenul din fiecare floare.

www.dacoromanica.ro

RAZA SFÂNTULUI GOAR

Când a trecut episcopalul prag
Goar ştia că vina ce-l apasă
E multa slăbiciune pentru masă
Şi pentru vinul negru prea mult drag.

Era ştiut de-o lume schitul lui
Pe Rin adăpostit cu strălucire
Prin cinste oaspeţilor, şi primire
Nerefuzată încă nimănui.

Credinţa lui însă punea mai sus
Mizericordia decât tot postul
Şi nu găsea în abstinenţă rostul
Mântuitoarei jertfe-a lui Isus.

Venea la judecată şi purta
Ca orice pelerin creştin şi frate
Pe umerii lui uriaşi şi 'n spate
Greoaia ordinului lui manta.

A scos-o de pe el şi-a căutat
Un cui zadarnic unde să şi-o lase,
Şi-atunci de-o rază-a prins-o ce intrase
Prin geam; în clipa-aceea, în palat.

www.dacoromanica.ro

CATEDRALA

A ţâşnit din noi semeaţă
Catedrala
In azur,
Ca o caldă dimineaţă
Şi-un murmur
In Valhala
De năvalnică viaţă.

N'a mai fost însă beţie
Şi pahare
Sgomotos
Sparte'n aspră veselie
Ci pios
Sbor în zare
De lăuntrică-armonie.

Sufletele refăcute
Ne-au fost toate
Rând pe rând
Şi prin proaspătă virtute
Fumegând
Au fost poate
Ca prin ordalii trecute.

www.dacoromanica.ro

Noi le-am regăsit deschise
Pentru alte
Sboruri noi
Şi'ncărcate greu de vise
De eroi
În înalte
Şi necunoscute-abise.

Liniştea ei deşteptase
Gând în piatră
Şi cuvânt
In amestec de mătase
Şi pământ
Şi din vatră
Pe 'nălţimea-i ne chemase.

Formele ei ogivale
Au tăcere
Şi contur
De seniori sub căşti şi 'n zale
In azur
Cu putere
Duşi în lupte triumfale.

Scuturi parcă-ameţitoare
Din vitralii
Izbucnesc
Ca un ritual în soare
Creştinesc
In medalii
De profundă sărbătoare.

www.dacoromanica.ro

Cruciaţi vorbesc în sborul
Şi 'n avântul
Ei în sus
Şi e gândul lor ca norul
Când s'au dus
Spre mormântul
Lui Isus Mântuitorul.

Creşte 'n catedrala noastră
Biruinţa
Tuturor
Ca un nufăr într'o glastră
Arzător
Şi credinţa
Ne 'nfloreşte 'n ea albastră.

www.dacoromanica.ro

CÂNTEC DE LUPTĂ

Iată frunze de stejar
Lângă cele de gorun
— Ah, kis, kis, kis şi mistreţul,
Aprinzându-şi în muşchi jar,
Caută ca un nebun
Să-şi găsească-acum nutreţul.

O să curgă sânge gras
La izvorul de sub deal
— Ah, kis, kis, kis şi 'ncet lupul
Işi strecoară pas cu pas
Printre arbori ca un val
Botul lungueţ şi trupul.

Taurul tulburător
Vine din pădure jos
— Ah, kis, kis, kis şi pădurea
Freamătă şi ea uşor
Ca un gând întunecos
La răspântii cu securea.

www.dacoromanica.ro

Frunzele sar împrejur
Şi e vuet şi e 'nec
— Ah, kis, kis, kis şi 'mpreună
Ca un freamăt în azur
Gemete de luptă trec
Prin seninul clar de lună.

Trei baroni legaţi în fer
S'au încăerat aici
— Ah, kis, kis, kis şi de-odată
Tunet a suit spre cer
De apocaliptic bici
Prin poiana 'nfiorată.

A eşit hermina-atunci
Din culcuşul cald al ei
— Ah, kis, kis, kis şi 'n privirea
Ei senină peste lunci
Ca un stol de porumbei
A trecut nedumerirea.

Oştile lor s'au izbit
Ca trei trăznete 'ntr'un trunchi
— Ah, kis, kis, kis şi se-asvârlă
Sângele lor risipit
Până-aproape de genunchi
Pe-a vâlcelei noastre gârlă.

www.dacoromanica.ro

O să-avem ogorul plin
De păşune şi de grâu
— Ah, kis, kis, kis căci ogorul
Dornic e să soarbă din
Sângele ce curge râu
Când îşi frâng duşmanii sborul.

www.dacoromanica.ro

PRINŢESELE DE ZĂPADĂ

Era cel mai aprig din Vikingii regi
Şi-avea patru fete pe cari le ţinea
Intr'un castel aspru de ghiaţă şi nea
Păzite de oaste, de datini şi legi.

Paji orbi împrejurul lor numai, şi ei
Bătrâni ca zăpada ţinutului doar,
Puteau să se-arate prinţeselor rar
Şi palizi ca nişte uscaţi ghiocei.

Gheţarii din fundul fiordului, jos
Serveau drept oglindă prinţeselor, sus,
Cu gândul în apa din golful lor dus
Şi sufletul veşnic în ochi somnuros.

Ondinele'n ceaţă veneau de cu zori
Cu cântecul rece al lor de oţel
Şi le'mpletea trupul şi inima'n el
Sau le urzea'n geamul ferestrelor flori.

Un paj însă dintre cei orbi s'a trezit
Că-şi capătă 'n faţa lor văzul din nou,
Şi-a răsunat cântec de harfe 'n ecou
De ţipăt de-alarmă prin toţi, şi de mit.

www.dacoromanica.ro

CREPUSCUL IN VALHALA

Bea Votan de-o săptămână
In ceţoasa lui Valhală
Şi Valkirii lângă el
Işi tot trec din mână 'n mână
Şi din sală-şi trec în sală
Ploştile cu hidromel.

Tatăl fulgerului cere
Băuturii întărire
Şi virtuţi de luptător,
Şi ia cupa cu putere
Şi-o goleşte cu îndârjire
De lichidu 'ntăritor.

Semne groaznice se-arată
Cunoştinţei lui de-o vreme
Şi' ncruntatei lui priviri,
Şi' n adânca-i judecată
Chibzueşte lung să cheme
Ale cerului oştiri.

www.dacoromanica.ro

Zeii Vani din miazănoapte
Ii ameniţă puterea
Dând întregului pământ
Grâu, păşuni şi fructe coapte
Vinul, laptele şi mierea
Şi parfum purtat de vânt.

Ei sunt însă în Valhala
Zeii luptelor semeţe
Şi-ai grozavei biruinţi,
Şi cu-o mână-apucă pala
Şi pe luciile-i feţe
Plimbă mângăeri fierbinţi.

Işi aşează-apoi pe frunte
Casca lui din solzi de aur
Şi cu lancia Gungnir
Intr'un pumn greu cât un munte,
Se trezeşte ca un taur
In împărătesc delir.

Cade după-aceea-alene
Pe un scut masiv drept scaun
Pe trei piscuri sprijinit,
Şi-i ard ochii pe sub gene
Şi pupilele 'n ei ca un
Soare negru de granit.

www.dacoromanica.ro

Ştie ce-o să i se 'ntâmple
Şi crepusculul de sânge
Al înaltei soarte-a lor,
Şi neliniştea 'ntre tâmple
I se sbuciumă şi-i strânge
Creştetul îngrozitor.

Hotărât e însă ca să
Ţină piept şi să primească
Lupta zeilor vrăjmaşi,
Şi purtaţi de vânt să iasă
Şi 'n ţinută 'mpărătească
Să se-arate toţi ostaşi.

Până una alta însă
Cere 'ntr'una băutură
Şi cu gândul încruntat
Simte inima 'n el strânsă
Şi tăciuni aprinşi în gură
Şi 'n gâtlejul lui uscat.

Moartea 'n schimb şi-a ei aripă
Viforîtă de zăpadă
Il găsesc nepăsător,
Insă 'n cea din urmă clipă
Ţine braţul lui să cadă
Pe duşman biruitor.

www.dacoromanica.ro

FREAMĂT NORDIC

Regele danez e dornic să se bată
Şi-a pornit spre nord
Cu furtună 'n faţă rece de fiord
Din pustietatea apei ridicată.

Sunt cetăţi, acolo, burguri şi castele
De prădat şi sunt
Şi femei cu părul desfăcut în vânt
Ca un sbor de roşii falduri de drapele.

Crivăţul e aspru, nesfârşit oceanul
Şi e drumul lung;
Gloria şi prada însă nu se-ajung
Fără să 'nfrunţi morţii hotărît limanul.

Şi urmează-o sută de corăbii pline
Cu seniori superbi
In vioiciunea lor de tineri cerbi
Cu priviri, pe 'ntinsul orizónt, senine.

Toţi vor să se 'ntoarcă încărcaţi de pradă,
Cinste şi comori,
Şi'nfloresc în ochii lor tulburători
Fragede prinţese albe de zăpadă.

www.dacoromanica.ro

HANGIŢA DELA „PELICANUL ALB“

Aici a fost ucisă de-un ticălos hangiţa
Ce-i arătase noaptea cu lampa 'n vânt cărarea;
A căutat să-i smulgă cu sila 'mbrăţişarea
Şi-a sugrumat-o 'n luptă ca şoimul porumbiţa.

A fost găsită moartă cu lampa ei în mână
Şi gâtul frânt în două i-a fost ca o spetează
Dar lampa tot aprinsă era mereu şi trează
Şi-alături de răcitul ei trup sta ca o zână.

S'a desfăcut din totul apoi dela o vreme
Şi, liberă de-asupra mormântului nou, veşnic
Sta, licărire fără suport în sus sau sfeşnic,
Ca strălucirea 'n aur a unei calde steme.

Odată, parcă, însă, ca până-atunci mai mare
A răsărit în locul obişnuit lumina
Şi, fremătând în aripi şi 'n cântec ca albina,
S'a ridicat semeaţă ca o poruncă 'n zare.

Luase chip şi forma hangiţei sugrumate
Şi spinteca văzduhul cu sborul ei ca vântul
Şi i-a cinstit cu rouă memoria pământul
Şi satu 'ntreg cu lacrimi a plâns-o, luminate.

www.dacoromanica.ro

ONDINA ŞI COPIII

Copiii-au fost certaţi de-al lor părinte
C'au spus Ondinei ce cânta pe mal
Că 'n ciuda cântecului ei ferbinte
Al sufletului ei albastru val
E fără loc în locurile sfinte.

Să plângă-atunci a început şi părul
Şi l'a lăsat să curgă râu pe ea
Şi faţa rumenă 'n azur ca mărul
Şi strălucirea de sidef şi nea
Şi-au risipit în undă adevărul.

Ei însă s'au întors cu vorbe bune
Şi, după-al tatălui lor sfat, i-au spus
Să nu-i mai fie inima tăciune
Căci jertfa, şi pe ea, a lui Isus
Acelaş preţ ca şi pe ceilalţi pune.

A râs atunci iar candida Ondină
Şi harfa ei a răsunat din nou
Din coardele ei limpezi de lumină
Şi-al cântecului ei sonor ecou
Polen a fost lui Dumnezeu şi-albină.

www.dacoromanica.ro

SFÂRŞITUL REGELUI ARTUR

Morvan e acesta, viteazul
Atât de hidos că duşmanii
Fugeau să nu-i vadă obrazul
La fel de păros cu-al Satanei.

La Kamlan, nici unul, în luptă
In el nu-a lovit cu-a lui armă,
Atât le-a fost inima suptă
Şi plină 'n adânc de alarmă.

„— E demon venit din adâncuri,
„Strigau, să ne facă ţărână!"
Şi parcă-şi simţeau la oblâncuri
Netrebnica lor căpăţână.

El tae şi'n stânga şi'n dreapta
Şi intră 'n duşman vitejeşte
Şi 'n numele lui numai fapta
Şi braţul ei crâncen vorbeşte.

„Acesta e Sand cel cu faţă
„De înger de-argint din poveste;"
Duşmanii-şi simt inima ghiaţă
Văzându-l cât de frumos este.

www.dacoromanica.ro

Nici el n'a putut fi vreodată
La Kamlan atins de vreo mână
Căci inimă 'n toţi înmuiată
A fost strălucirea-i stăpână.

Au stat amândoi să-şi îngroape
Tovarăşii morţi şi să vadă
Pe regele-Artur, lor aproape,
Rănit de-o nevrednică spadă.

L-au dus şi pe el pe o targă
De scuturi purtată fierbinte
Şi, singuri, în lumea cea largă,
Porniră 'mpreună 'nainte.

www.dacoromanica.ro

MANDOSIANA

Mandosiana 'n spumă de fir de-argint subţire
Pe-o flamură cusută de maici în mânăstire
Şi 'nvăluită 'n boabe mari de mărgăritar
Dormea de şease veacuri pe-un strălucit altar.

Era luată 'n zile de rară sărbătoare
Şi scoasă bucuriei poporului în soare
Prin pieţele cetăţii cu lume şi pe străzi
Răsunătoare 'n tropot de cai şi de parăzi.
Ea răsufla cu grije atunci şi voe bună
Cu 'ntreaga rânduire a ţării împreună
Şi ducelui, în zale de aur, surâdea,
Imbujora obrajii vitejilor şi-ardea,
Cu macu-i roşu depe strălucitoarea-i gură
In fiecare dintre seniori a ei făptură.

Era pe urmă-adusă cu cinste înapoi
Şi-i se ţinea mulţimea de urmă ca un roi
Şi falnic aşezată în cântece de clerici
In liniştea sonorei şi 'naltei ei biserici
Alături de bătrâne şi sfinte lucruri din
Liturgica splendoare a cultului creştin.
Cădelniţi, candelabre în aur şi potire
Desfăşurau în jurul ei veşnic strălucire

www.dacoromanica.ro

In timp ce Christ pe-o cruce însângerat mereu
Privea cu ochii limpezi la ea de Dumnezeu
Şi la melancolia privirilor ei calde
Din două strălucite şi magice smaralde.

Trei şoareci însă roşii atunci şi-au făcut loc,
Mici cât un bob de linte şi cât un punct de foc,
Şi-au început cu dinţii lor ascuţiţi să scoată
Din legături pe blonda Mandosiană, toată.
I-au desfăcut din şirul de perle gâtu 'ntâi
Şi fruntea din coroana de floare de lămâi,
Piciorul din pantoful de fir cusut, şi pieptul
I l-au lăsat să-alerge eliberat de-adreptul
De 'ntreaga greutate a hainei lui de fir
Şi să se desfăteze ca 'n zori un trandafir.
Mandosiana scoasă cu 'ncetul din urzeală
Plutea prin sine însuşi uşor ca o beteală
De clar de lună 'n noapte şi ca un sbor de fum
Şi ondula prin stofa rarefiată-acum
Cu toată fericirea descătuşării sale
Din închisoarea-acestei nocturne catedrale.

A fost pe urmă numai grămezi de fir şi-a fost
Impărecheri de lânuri şi aur fără rost
Intr'un amestec straniu de pietre preţioase
Printre reclive sfinte de cranii şi de oase,
Afară de superba Mandosiană 'n vânt
Desprinsă fără urmă din caldul ei vestmânt
Şi risipită'n clipa când au cântat cocoşii
In ronţăit de şoareci necruţători şi roşii.

www.dacoromanica.ro

VITRALII

Flutură'n soare calde vitralii
De catedrale
Şi 'n triumfale
Jocuri de sânge prins în medalii
Scot în crepuscul largi evantalii
De luminoase 'n sbor osanale.

E plămădire grea de lumină
Şi de 'ntuneric
Şi e feeric
Cântec de sevă caldă 'n tulpină,
Sbor în văzduhuri negre de-albină
Şi, prin prăpăstii, umblet himeric.

Oameni în forme lungi de şopârlă
Şi cu figură
Fină de sgură
Es din adânca flacării gârlă
In violete rochi şi se-asvârlă
Pe-a 'nchipuirii stranie gură.

www.dacoromanica.ro

Flutură-albastrul nuferi ca fumul
Şi târnăcoape
Vinete-aproape
Tae 'n adâncuri soarelui drumul
Sau îi sfărâmă, repezi, volumul
Pe suprafeţe lucii de ape.

Sufletul nostru tremură 'n sborul
Sticlelor mate
Şi 'naripate
De mozaicuri stranii ca norul
Şi, cum se duce toamna cocorul,
Pleacă 'ntre aripi iluminate.

Pasăre este tot şi mireazmă
In strălucire,
Şi e 'ntâlnire
Limpede dintre cuget şi plasmă
Pe-o nesfârşită catapeteasmă
De 'mbelşugate căi în suire.

www.dacoromanica.ro

CURTEA MARCGRAVULUI CRUCIAT

Cei dintâi o sută duc în spate
Trepiede, furci, cazane, vin,
Când vor fi 'n pământul sarazin
Să prepare tuturor bucate.

Altă sută-a ridicat cu sine
Candeli, cruci, potire, lumânări,
Când vor fi 'n pământ de peste mări
Lui Isus cu cinste să se 'nchine.

Ceilalţi, pentru cei dintâi, duc suliţi,
Lăncii, spade, coifuri şi armuri,
Când vor fi sosit printre mauri
Să-şi croiască viteje̦şte uliţi.

Străjuesc cu toţi însă fierbinte
Câte-un semn în inimi şi la piept,
Când vor fi 'n pământul celui drept
De iubite să-şi aducă-aminte.

Sunt trei sute toţi feciori de casă
Ai înaltului marcgrav saxon,
Şi cu toţi au suflet de baron
Şi 'nceput de neam sunt şi de rasă.

www.dacoromanica.ro

CANCIONEIRO

Inez de Castro singuratecă şi blondă
In apa râului Mondego 'şi oglindea,
Cu mintea veşnic la Don Pedro vagabondă,
Imaginea de palmier a ei şi nea.

Ecoul văilor îi înflorea cuvântul
Şi numele i-l repeta tulburător
Şi-l legăna prin Lusitania cu vântul
Sau i-l cânta cu murmurul dela izvor.

A trebuit să-i cadă însă capul lângă
Picioarele iubitului ei cavaler,
Şi nimfele 'mprejur au început să plângă
Prin câte-un adăpost de rariştе stingher.

Şi-au adunat pe urmă lacrimile, toate,
Şi-au ridicat drept monument suprem şi crez,
Din limpezimea inimilor lor curate
Fântâna 'n stâncă-a dragostei doamnei Inez.

www.dacoromanica.ro

RĂSCUMPĂRARE

Ce-a izbito 'ntâi a fost
Capul ducelui în iarbă
Şi surâsul fără rost
Din întunecata-i barbă.

Buzele ei s'au plecat
Pe-ale lui ca 'n totdeauna
In desişul ferecat
Cu luceafărul şi luna.

A căzut atunci o stea
Şi-a tăiat în două cerul
Şi căderea-aceasta 'n ea
A pătruns adânc ca ferul.

Capul deslipit de trup
Aştepta cu nepăsare
Murmurul adânc de stup
Din aprinsa-i sărutare.

Sfântul Petru i-a primit
Sufletul răcit în rouă
Şi din el a plăsmuit
Cale, prin văzduhuri, nouă.

www.dacoromanica.ro

KOBOLDUL CASEI LUI HANS

Koboldul casei lui Hans
A zornăit ieri ca un lanţ
In liniştitul lui şanţ.

A fost semn de supărare
Pe fata lui Hans cea mare
Că nu i-a dat de mâncare.

El şi-a văzut liniştit
De lucru şi-a curăţit
Prin grajd cum a trebuit

A şters de rugină-o sapă
S'a mai uitat şi la iapă
Şi-a dat şi la găini apă.

La 'ntoarcerea lui nici pic
Insă de lapte 'n ibric
Şi de mâncare nimic.

Frumoasa Grete uitase
Că trebuia să mai lase
Şi pentru el ceva 'n vase.

www.dacoromanica.ro

Koboldul s'a făcut foc
Şi-a şi ciupit-o pe loc
Cu botişorul de coc.

Apoi a eşit afară
Şi-a aşteptat până 'n seară
Ertare să i se ceară.

A dojenit-o-atunci în
Cuvinte cu ton hapsân
Părintele ei bătrân.

El însă-a fript-o 'nainte
Pe mâini cu apă firbinte
Ca să-i mai vie 'n cap minte.

www.dacoromanica.ro

AŞTEPTARE

A ridicat-o prinsă de friguri
Din aşternutul ei încălzit,
Şi 'n galop toată noapte-a gonit
Calului paşii repezi şi siguri.

Ii aşteptase trei ani în şir
Inapoerea de peste mare
Şi-i se uscase din aşteptare
Fragedul feţii ei trandafir.

El însă 'n clipa ei de pe urmă
A venit totuş grabnic, să-o ia
Şi, cu ea, strânsă lacom, în şea
Drumul în fuga calului scurmă.

Ea încă bine nu ştie cum
Este şi unde noua lni ţară
Dar îi visează ca pe-o brăţară
Braţele după mijloc, pe drum.

www.dacoromanica.ro

Găseşte 'n suflet însă zi nouă
Pornită 'n clocot viu de izvor
Şi la sfârşitul drumului lor
Soarele 'n ceruri limpezi de rouă.

Intră la Maica Domnului în
Poala ei plină toată de stele
Şi 'n chip de şiruri lungi de mărgele
Pune luceferi roşii la sân.

www.dacoromanica.ro

EPITAF PENTRU UN MENESTREL

Aici e muritorul ştiut de lumea toată
Nu pentru melodia aprinsului său cânt,
Ci pentru 'nvierşunarea cu care pe pământ
Zi după zi destinul l'a chinuit pe roată.

E însă numai umbra acelui ce fusese
Pe ţărmul plin de soare al ţării lui născut
Să fie crin acolo şi lebădă, şi-a vrut
Să cizeleze rodii din inima-i culese.

Amărăciunea vie necontenit şi nouă
A mers mereu cu dânsul stăruitor la braţ,
Şi braţele ei dârze i-au fost de-apururi laţ
Iar lacrimile 'n ochii ei singura lui rouă.

L-a însoţit pe urmă în locu-acesta 'n care
Şi-a plâns zădărnicia sforţărilor cântând,
Şi şi-a cântat scăparea lui veşnică tăcând
In luntrea fără ţintă pe Stix, cu resemnare.

www.dacoromanica.ro

CARNAVALUL CATEDRALEI DIN STRASBURG

Maeştrii arhitecţi în mână cu compasuri
Şi cu bastonul de magiştri, rând pe rând,
S'au deşteptat din somnul morţii tremurând
In svonul stins al liniştitelor lor glasuri.

Sosiră-apoi şi 'ntâii cioplitori în piatră
Cu dălţile, echerul şi nivelul lor,
Şi-şi strânseră toţi mâinile prevenitor
Ca nişte cunoştinţe vechi de pe la vatră.

Pe scări, prin galerii şi peste tot pe unde
Lucraseră pe vremuri izvorau acum
Şi se 'ndreptau în sus spre turnuri ca un fum
Cu ritmică mişcare, printre stâlpi, de unde.

Ervin, maestru 'ncepător al catedralei,
I-a 'ntâmpinat pe toţi în turnul principal
Şi-au înjghebat un cald şi mistic carnaval
Al florilor de piatră limpede şi-al dalei.

De două veacuri nu s'au mai văzut, dar sborul
Intunecat al diavolului împrejur
Propuse gândurilor lor, din nou, sperjur,
Să fie catedralei desăvârşitorul.

www.dacoromanica.ro

MOARTEA CAVALERULUI PĂGÂN

Le sunt ciocnirile strălucitoare
Şi minunată sete de izbândă
Stârneşte 'n ei credinţa lor flămândă
De-a gloriei deplină sărbătoare.

Gerin loveşte 'n Malprimis şi scutul
Pagânului nu face o leţcae
Caci spadă de creştin în două 'l tae
Şi-i dă botezul morţii şi sărutul.

Sfărâmă 'ntreg pieptarul şi prin zale
Aruncă-afară maţele cu ţeapa
Iar sângele ţâşneşte 'n sus ca apa
Din crăpătura unei stânci în vale.

Jelească-l cine vrea şi cui îi place
O lege mincinoasă şi păgână
Că-i duce sufletul Satan în mână
Şi-i lasă hoitul câinilor, în pace.

www.dacoromanica.ro

1096

Năvăleau mulţimile 'n casacadă
De prin Ţările de Jos şi din
Verzile ţinuturi depe Rin
In tulburătoare cruciadă.

Braţul unui aspru saladin
Cutezase 'n Asia să cadă
Cu semeaţa semi-lunei spadă
In Ierusalimul lor creştin.

Gottesschalk călugărul a spus
Vorbă inspirată de Isus
Să ridice gloatele cu sine;

Şi-au pornit cu toţi la drum din greu
Duşi de-o capră şi de-o gâscă, pline
De cărările lui Dumnezeu.

www.dacoromanica.ro

NOAPTEA REGILOR

Seara după ce-a golit ulciorul
Lui cu vin întunecat de Rhon
Regele descinse depe tron
Şi-şi chemă cu 'n deget confesorul.

I-a şoptit de sigur un cuvânt
De galantă îndeletnicire
Căci duhovnicească-atunci privire
S'a lăsat în treacăt spre pământ.

In aceeaşi clipă-aproape 'n uşa
De serviciu-a regelui încet
Se oprea cu grijă un valet
Şi bătea de trei ori cu mânuşa.

Clanţa şi zăvorul au cedat
Şi ducesa strălucit de pală
Ca o tulbure 'n alcov năvală
Printre draperii s'a strecurat.

Ducele 'ncepea obişnuitul
Joc al lui de cărţi câştigător,
Cu şiretul curţii confesor
Şi-aştepta pe mâine răsăritul.

www.dacoromanica.ro

VRAJĂ

Curgea flacăra 'n ea gârlă
Şi-a fost floră
Trupul ei mereu dospit
In grăsime de şopârlă
Şi 'n polen de mandragoră
Cu mirezme plămădit.

Tatăl său cânta 'mpreună
Cu-al ei frate
O romanţă 'n cortul lor
Şi 'n adâncul clar de lună
Notele înaripate
Izvorau tulburător.

Coardele dela vioară
Lungi şi stranii
Maţe-au fost de spânzurat
Şi din coade de fecioară
Au făcut arcuş ţiganii
Pentru cântec blestemat.

www.dacoromanica.ro

Contele creştin din Siera
De Grenada
O prinsese de mijloc
Şi privea lung ca pantera
Dinţii ei albi ca zăpada
Intr'al gurii mac de foc.

Era tânăr doar, şi 'n ţara
Lui stăpânul
Celui mai frumos castel,
Şi i-ar fi muşcat ca fiara
Gâtul, umerii şi sânul
Dragostea pornită 'n el.

S'a trezit însă în braţe
Cu-o prăjină
Că de-odată i-a căzut
Asemeni unei paiaţe
Paznică într'o grădină
Pe-un tărâm necunoscut.

Ciorile călări pe roşii
Cai în fugă
De sub barbă i-au fugit,
Şi l'au deşteptat cocoşii
Adormit pe-o buturugă
Şi de vrajă buimăcit.

www.dacoromanica.ro

MADRIGAL

„— Vezi, conte, pentruce se bat cocoşii
„Şi pentru care treabă, urâcioşii,
„Işi rup frumoasele lor creste roşii
„Şi-mi strică şi 'n răzoare chiparoşii?“

„— Vor să se ştie dintre ei doi care
„A susţinut mai vrednic şi mai tare
„Că nici o strălucire 'n lume n'are
„Cu frumseţea voastră-asemănare!“

www.dacoromanica.ro

ROMANŢĂ MAURĂ

Timpul nici odată să nu-ţi vestejească
Tâmplele de-mi spui
Cui să cer să-mi facă rost s'o văd şi cui
Să-mi redea iubirea ei împărătească.

A ucis surâsul arzător şi ochii
Ei mai mulţi creştini
Decât toţi sultanii noştri saladini
Când plutea 'n mătasea albei sale rochii.

Am pierdut-o însă pentru totdeauna
Intr'o seară când
Mai ni se-aprinsese visător în gând
Şi ne 'mbălsămase sufletele luna.

S'a uitat cu lacrimi, în priviri, mărunte,
Şi mi-a spus apoi
C'o aşteptă 'n radă trei corăbii noi
Cu sultanu 'n ele din Alger pe punte.

A venit s'o ducă în harem la dânsul
Şi-a plecat cu ea
Ca să-mi lase numai dorul de-a veghea
La mormântul caldei amintiri cu plânsul,

www.dacoromanica.ro

PLECAREA COPIILOR CRUCIAŢI

Au venit, în număr, şapte mii
La Marsilia şi se 'mbarcară,
Toţi copii
Şi tristeţă 'n lung şi 'n lat, de ţară.

Ochii lor erau albaştri 'n sus
Şi le-a fost în inimi alb cuvântul
Când şi-au spus
Să salveze lui Isus mormântul.

Suferiseră de foame 'n drum
De nesomn, de boli şi de căldură
Iar acum
Toţi erau cu cântec pe figură.

Socoteau aproape că-au ajuns
În pământ cu lapte şi cu miere
Şi că uns
Fiecare e cu-o mângâere.

Toţi aveau pe frunte curcubeu
Căci în suflet le plutea şi 'n minte
Dumnezeu
Şi icoana lui tot mai fierbinte.

www.dacoromanica.ro

CLIPĂ DE LUNĂ

A văzut dansând o fată
Intr'o arie 'n câmp nouă
Ca un crin ţâşnit din rouă.

Frumuseţea ei curată
Avea graţiile-ascunse
Ale crăngilor în frunze.

Avea fruntea luminată
De-ale ochilor mărgele
Ca de-o pulbere de stele.

Şi-avea inima 'ncărcată
Ca un uger greu de lapte
De strălucitoarea noapte.

Tâmplele-au pornit să-i bată
Şi-a simţit ceva că-l doare
Intr'a gândului vâltoare.

Arcu-atunci şi o săgeată
Sprintenă 'n văzduh ca focul
Au curmat în sânge jocul.

www.dacoromanica.ro

MELUZINA

Visează din arcada ferestrei, aţipită,
A cetăţuei sale vrăjita Meluzină,
Şi gândul ei pe drumuri de ţară sarazină
Veghiază a oştirei urmaşilor ursită.

Cetatea sa durată pe vremuri din lumină
Să fie leagăn spiţei ei, cald, şi reuşită
Işi oglindeşte 'n apa din lac încremenită
Ogivele 'ncărcate de-a timpului rugină.

Un Lusignan din neamul ei nobil e departe
Prin Asia, cu oaste de cruciaţi, pe moarte
In luptă, pe 'nălţimea Golgotei, cu vrăşmaşul.

Baronii ştiu că 'n clipa când ţipă şi-şi ia sborul
Din turn să ocolească castelul şi oraşul
Semn e de totdeauna că le-a murit seniorul.

www.dacoromanica.ro

CAVALERUL NEGRU

Rând pe rând de şapte ori a fost
Sarazin
Şi de şapte ori a fost creştin
In al sufletului adăpost.

Diavolului însă-acum s'a dat
Şi Mahom
Şi-a sădit în inima lui pom
Şi cetate 'naltă şi-a durat.

Neagră e armura depe el
Şi din scrum
Parcă ese la răscruce 'n drum
Imbrăcat în negru de oţel.

Calul, scutul, armele, de sus
Până jos
Numai negru sunt de abanos
Şi cuvânt în întuneric spus.

Ştie că sosesc transporturi mari
Din Maroc
Şi şi-a pregătit de jaf şi foc
Cetele lui negre de tâlhari.

www.dacoromanica.ro

POVESTE

„—Da, fiul meu, pe vremuri am fost strălucitoare
„Ca o lumină ruptă, nemijlocit din soare
„Dar într'o seară caldă de-Aprilie-a sosit
„Un cavaler la poarta castelului, gătit
„Ca o madonă 'n aur şi 'n pietre preţioase
„De-ai fi crezut că pentru el numai au fost scoase
„Ca să-i atârne falnic şi-ameţitor la gât.
„A stat la noi o lună, un an, sau nu ştiu cât,
„Dar într'o zi se duse de-aici în sus, cu bine
„Şi m'a lăsat în braţe cu plânsul şi cu tine.
„E blond, înalt, cu barba ca aurul, semeţ,
„Şi e voinic în luptă şi dârz ca un mistreţ.
„Il vei cunoaşte după trei magice smaralde
„Bătute'n creasta căştii lui argintii în calde
„Impletituri de aur lucrat şi de oţel.
„De-l întâlneşti loveşte fără cruţare 'n el
„Şi sfărâmându-i trupul şi oasele şi ţeasta,
„Vei fi adus un bine lui Dumnezeu cu-aceasta
„Şi-o dreaptă răzbunare întregului tău neam!"
„— Aşa va fi!" răspunse bătrânei de la geam
Seniorul trimeţându-i în sbor o salutare
In clipa când pornise, ca un vârtej, călare.

www.dacoromanica.ro

Şi-a străbătut o vale şi încă una-apoi,
Şi unul după altul ţinuturi veşnic noi,
Păduri încremenite cu stâncile'mpreună
In auritul foşnet al clarului de lună,
Câmpii împodobite, cât ochii văd, cu grâu
Trecând de cal de-asupra şi lui până la brâu,
Şi râuri, apoi piscuri din nou, şi iarăşi ape
In care calul, seara, sta, falnic, să-şi adape,
Livezi, podgorii, pajişti, fâneţe, vii, şi iar
Strălucitoare lande în aur selenar
Işi perindau prin ochii lui veşnic înainte
Priveliştea lor nouă de-apururi şi fierbinte.
El, în armură neagră, învăluit, ca 'n scrum,
Işi căuta, călare necontenit, de drum
Şi aştepta din clipă în clipă să 'ntâlnească
Pe celalt pentru caldă ciocnire vulturească.
Dela o vreme însă pe lângă ţărm cu el,
Ţinându-se pe-acelaş cu-al calului nivel,
Se strecura, cu pânze lăsate 'n jos, o barcă
Al cărei pilot straniu încremenise parcă
Sub fâlfăitul negru şi-adânc croncănitor
Al unui corb, de-asupra catargului, în sbor.

Şi-a amintit de-o fată atunci ca o hermină,
Cu părul ca o apă fluidă de lumină,
Pe care o 'ntâlnise cândva şi i-a trimis
Un salutat cu vârful mânuşii lui, în vis,
Dar ca să nu se'ntâmple să cadă 'n vreo ispită
A invocat puterea cea sfântă şi'ntreită

www.dacoromanica.ro

Şi, în galop cu calul, s'a repezit la drum.
I s'a părut că-o simte în urma lui acum
Dar când întoarse ochii lui obosiţi să-o vadă
S'a pomenit cu-o babă cu părul de zăpadă
Călare pe o mârţoagă roşcată ce fugea
Inspăimântată parcă de-a lui vedere, ea.
A priceput că treabă drăcească e, şi până
Să plece şi-a dus calul alături la fântână
Să şi-l adape ca să pornească încordat
Din luminişu-acesta de diavoli fermecat.
A scos în clipa-aceea un ţipăt jalnic însă
Cu toată desnădejdea din inima lui strânsă
Şi depe cal grămadă jos s'a şi prăbuşit.
Pe-o lespede cetise puternic dăltuit:
„Aici e, în afară de frică şi de pată,
„Inmormântat de-o zână ca zorii de curată,
„Un cavaler în luptă căzut ca un vultur
„Dintr'al iubirii sale nemărginit azur
„Cu un balaur care în treacăt cutezase
„Spre doamna lui, din umbră, privirile să-şi lase".
De-asupra pietrii casca cu trei smaralde 'n ea
Invăluită 'n iarbă şi 'n frunze străjuia
Cu simplitate calmă şi neprecupeţită
Sfârşitul unui cântec de dragoste 'n ursită.

www.dacoromanica.ro

SUFLETELE DIN PURGATOR

Azi e ziua 'n care sufletele toate
Au acolo dreptul la un ceas al lor
Şi din purgator
Pot să se întoarcă printre noi în gloate.

Dese cum e iarba pe câmpie, sboară
Palide 'n vârtejul frunzelor în vânt
Şi cu toate sunt
Strigăt de durere albă de mioară.

Mi-au bătut la miezul nopţii trist în geamuri
Ca o bură rece toamna şi şi-au strâns
Freamătul în plâns
Liniştit de pasări îngheţate 'n ramuri.

Cer cu stăruinţă toate câte-o rugă
Dela fiecare dintre noi în gând
Şi-o depun plângând
Când se 'ntorc la poarta cerului, în fugă.

Intră în ţinutul lor apoi de ceaţă
Ca s'aştepte ruga noastră iar un an,
Far într'un noian
De'ntuneric fără zori şi dimineaţă.

www.dacoromanica.ro

DRUMUL INDIILOR

Orientul şi-a lui vrajă ne ţinea
Cu nemijlocită strălucire dreapta
Şi corăbiile-alunecau pe treapta
Din smarald, în mers tăiată, şi din nea.

Sudul ne era necontenit în urmă
Şi cu gândurile risipite 'n vânt
Căutam spre nord necunoscut pământ
Şi eşire peste-a valurilor turmă.

Ceruri proaspete şi noi se desfundau
Peste frunţile bronzate ale noastre
Şi, jeratec risipit în unde, astre
Din adâncul parcă-al apei izvorau.

Le simţeam de peste tot cum es grămadă
Şi 'n ocean cum scânteiază şi 'n azur
Şi sorbeam cu inimile-al lor murmur
In volum de curcubeu şi de cascadă.

Stăpâneam cu toţi în gând averi, măriri
Şi cetăţi cu ctitorii necunoscute
Şi-ale sufletelor noastre-aprinse cute
Ţări adăposteau de vis şi 'nchipuiri.

www.dacoromanica.ro

ORIANA

Avea, drept frumuseţe, frumuseţea
Amanţilor ei tineri, adormiţi
In grota ei ca nişte troglodiţi
Şi tot în ei şi-avea şi tinereţea.

Le surâdea prin vis strălucitoare
Şi-al ei surâs de purpură şi nea
Cu dragoste, la rândul lui, păzea
Făptura lor de-a timpului ninsoare.

A răsărit în liniştea lor însă
Cu inima de ghiaţă Amadis
Şi-a tulburat în peşteră-al lor vis
Şi toată fericirea-acolo strânsă.

Frumoasa şi ciudata Oriană
A 'mbătrânit de-odată milenar
Când cavaleru 'n aur selenar
I-a apărut în faţă ca o stană.

Ea însă l'a iubit din acea clipă
Şi sufletul ei trist şi copleşit
A 'ngenuchiat umil şi s'a topit
Intr'ale caldelor ei vrăji risipă.

www.dacoromanica.ro

CĂRBUNE

Şuieră 'ntr'una vipera-afară
Şi 'n întuneric un cavaler
Strâns în armură neagră de fer
Trece, fantomă rece, prin ţară.

Bufniţa cască ochii sever
La silueta lui grea de fiară
Şi vrăjitoarea scoate, bizară,
Capul din puţul ei în spre cer.

Duce 'n galopul calului pe-a
Ducelui fată cobză la şea
Smulsă cu luptă din mânăstire.

La o răscruce însă de drum
Diavolul are sigură ştire
Că le soseşte ceasul acum.

www.dacoromanica.ro

PSALMUL REGELUI CREŞTIN

Gândirea suveranului e cale 'nţeleaptă;
Se 'ndreaptă spre gloată şi gloata se 'ndreaptă.

Gândirea suveranului chemare e, sfântă;
Se 'ndreaptă spre gloată şi gloata se-avântă.

Gândirea suveranului verb e şi zidire;
Se 'ndreaptă spre gloată şi gloata-i oştire.

Gândirea suveranului e ritm şi fanfară;
Se 'ndreaptă spre gloată şi gloata e ţară.

Gândirea suveranului e 'n sbor biruinţă;
Se 'ndreaptă spre gloată şi 'n gloată-i credinţă.

Gândirea suveranului e însă şi cleşte;
Se 'ndreaptă spre gloată şi 'n gloată striveşte.

Gândirea suveranului atunci e tăcere;
Se 'ndreaptă spre gloată şi 'n gloată-i durere.

Gândirea suveranului e totul în toate;
Se 'ndreaptă oriunde şi orice vrea poate.

www.dacoromanica.ro

CAVALERUL SARAZIN

La despărţirea lor dimineaţa
Linda, topită toată, părea
Duşmănitoare chiar şi pe ea
De-aşi vedea 'n lacrimi ochii şi faţa.

El însă 'n luptă braţ veşnic tare
Pentru sultanul învecinat
Dela iubirea lui a plecat
Sprijin de suflet cald la hotare.

Se 'ncorda calul sub greutatea
Armurei sale albe, şi 'n ea,
El, în mătase verde, lovea
Fără cruţare creştinătatea.

Despica 'n luptă dreaptă ghiaurii
Dupăce 'n suflet spusese 'ncet
O rugăciune pentru profet
Şi pentru dânşii, tare, injurii.

S'a luptat pentru cinstea curată
Şi pentru faţa lui Alah, dar
Nici strălucirea Lindei, de jar,
N'a fost în toiul luptei uitată.

www.dacoromanica.ro

TREI CĂLUGĂRI ROŞII

Trei călugări roşii s'au oprit în sat,
Templieri cu toţii şi beţivi de rasă,
Şi de-atunci răscoală peste lume-a dat
Şi e ceaţă 'ntr'una strănie şi deasă.

Necinstesc fecioare şi le fac copii
Ca să-şi aibă trupuri tinere 'n frigare
Idolul lor tainic proslăvit prin vii
Şi să soarbă sânge cald cu 'nfiorare.

Ţărănimea poartă spânzurate 'n sân
Amulete pentru gândul lor de iazmă
Şi, privind vestmântul lor aprins, hapsân
Le stropeşte urma paşilor cu-aghiasmă.

Preotul, el însuşi, roagă pe Isus
Locul să ferească de călugări roşii,
Şi Isus poruncă flutură de sus
Să-i gonească 'n cântec matinal cocoşii.

Ei se duc în altă parte şi cu ei
Iau şi-o păstoriţă fragedă din fugă,
Şi 'n nedumerirea turmei ei de miei,
O 'nfăşoară 'n haină roşie, cu glugă.

www.dacoromanica.ro

REVOLTA VASALULUI BRETON

Trei ţipete-aprinse şi stranii
A dat
In stare să tulbure anii
Stăpânului asprei Bretanii
Când fieful i-a fost ridicat
Şi-apoi i-a urat răspicat
Ca 'n barbă
Ruşine să-i crească şi iarbă.

Ia tuturor astfel cu sine
La şea
Increderea lor în mai bine
Şi, fluturând vorbe haine
Cu toată durerea lui grea,
Alunecă 'n trap pe-o vâlcea
Si 'n gârlă
Spre malul potrivnic se-asvârlă.

E roibul lui jar şi clăbuci e
Şi sbor
Şi peste tot unde se duce
Trei ţipete lungi de răscruce
În juru-i adună popor
Şi glasul lui tună sonor

www.dacoromanica.ro

Că lege
De-açum nu mai este la rege.

„ — Să ştiţi — strigă el — că moşie
„Mi-a fost
„Pământul acesta doar mie
„Şi regele încă să ştie
„Că celor ai mei după rost
„Le-a fost decând lumea-adăpost
Şi vatră
„Ne este 'n el fiece piatră.

„El stărue, totuşi, să-l fure
„Şi vrea
„Urmaşilor mei în pădure,
„Cu-a lui ucigaşe secure,
„Căminul străbun să ni-l ia,
„Şi inima lui poartă 'n ea,
„Umflată,
„Necinste de mult adunată.

„De-acum mă simt liber de dânsul
„Şi sunt,
„Răcindu-mi în inimă plânsul,
„De-a lui felonie constrânsul
„De-a rupe un vechi legământ
„Şi-a scoate stindardele 'n vânt
„Şi luptă
„Să 'ncepem noi doi, ne 'ntreruptă.

„Voi toţi care ştiţi a lui vină
„Şi-aveţi
„De fapta lui inima plină

www.dacoromanica.ro

„Ca fierul mâncat de rugină.
„Veniţi ca un sbor de ereţi
„Şi codrilor lăncii cereţi,
Iar mâine
„Tâlharului moarte de câine!“

Porneşte călare pe urmă
Din nou
Şi după el oamenii turmă
Cărările ţării 'ntregi scurmă
Şi glasul lui cald de erou
Găseşte prin inimi ecou
Şi torţă
Aprinsă de-a vorbei lui forţă.

El însă urmează 'nainte
Strigând
Să-şi toarne veninul fierbinte
Cu tulburi şi-adânci jurăminte
In inimi la oameni şi 'n gând
Şi, veşnic pe roib spumegând,
Işi mână
Revolta pe gloate stăpână.

De-asupra lui, stranie, luna,
Pe deal,
Mai roşie ca'ntotdeauna
De când prevesteşte furtuna,
Incalecă-al mărilor cal
Şi sboară cu el triumfal
Prin ţară
Şi flacără-aprinde bizară.

www.dacoromanica.ro

FRANCII SIRELUI DIN KARAK

Sărbătoare e astăzi strălucită la Meca
Şi e cântec de slavă şi izbândă 'n azur
Şi de peste tot vine lumea 'n piept cu poteca
Prin nisipul în soare desfăcut împrejur.

Din Egipt, ulemale, meditând cu 'ncărcate
Caravane de daruri preţioase sosesc,
Şi din Siria nobili în vestminte bogate
Şi-au încălecat caii lor în trap voinicesc.

Vin cadii plini de dânşii pe măgari, de departe,
Şi prinţese de sânge saladin din Bagdad,
Şi sunt căile toate desfundate şi sparte
De călcatul atâtor gloate scoase din vad.

Vor să vadă cu toţii oastea Francilor prinsă
Şi să-aducă, pioase, lui Alah, mulţumiri,
Şi e piaţa de soare şi de murmur încinsă
Ca o baltă de flăcări scoase de sub clădiri.

Francii toţi sunt în zale îmbrăcaţi şi 'n armură,
Paladini în jeratec de vestminte de fer,
Şi le este de sete limba greu arsă 'n gură
Şi le e răsuflarea de vulcanic crater.

www.dacoromanica.ro

I-au adus sarazinii ruşinos, pe cămilă,
Fedeleş, toţi cu nasul în spre coadă, legaţi,
Şi tot drumul cu bice, i-au bătut fără milă
Şi batjocoră 'n faţă li s'a spus de gealaţi.

N'a gemut însă unul nici o singură clipă
Şi nici unul în suflet nu s'a dat biruit
Ci, cu toţi sub a morţii ocrotire şi-aripă,
Soarta, cum le-a fost dată să şi-o aibă-au primit.

Tremurase 'naintea lor de spaimă islamul
Ca un biet cârd în noapte, buimăcit, de femei,
Şi purtaseră-o vreme turcomanilor hramul
Dela porţile Mecei asaltată de ei.

Soarele se topise pe nisip de căldură
Şi da naştere leprei clătinate 'n văzduh,
Şi ţâşneau din tot flăcări împletite pe sgură
Sub al ciumei sinistru şi necruţător duh.

Capetele lor toate sunt pe rând despărţite,
Pe o lespede plină de-al lor sânge, de trup,
Intre propriatorii jertfe grele de vite
Şi roire, prin gloata mulţumită, de stup.

Dumnezeu primi însă fiecăruia 'n palmă
Gândul lui depe urmă şi făcu fapt din el
Şi, sămânţă grea 'n brazdă de nelinişte calmă,
Creşte 'ncet, sub zăpada morţii lor, ghiocel.

www.dacoromanica.ro

PITICII DIN EILENBURG

S'au strâns de cu ziuă pitici
Subţiri ca o coadă de bici
Şi 'nalţi doar cât nişte popici.

Au aşteptat însă toţi până
Când luna-a eşit din fântână
Şi sus, le-a surâs ca o zână.

Au prins să se bucure atunci
Piticii veniţi de prin lunci
Cu sburdă 'n poiană de junci.

Lucraseră-o lance cu care
Un singur ins poate fi 'n stare
Să lupte la nouă hotare.

Castelul din Eilenburg tot
E astfel lumină şi 'not
Prin caldul petrecerii lot.

Regina 'n hlamida ei albă
E parcă 'nmuiată 'ntr'o salbă
De flori graţioase de nalbă.

www.dacoromanica.ro

Piticii dansează 'ntre ei
Cu grație sveltă de miei
Prin pajiști de albi ghiocei.

Baronul a prins însă veste
Și-a vrut să vadă ce poveste
De-asupra 'n castelul său este.

Piticii nu s'au speriat
Ci, cu heralzi, l'au invitat
Și toți laolaltă-au dansat.

A doua zi, apoi, plecară
Și drept mulțumire lăsară
O harfă de aur pe scară.

www.dacoromanica.ro

MULTA RENASCENTUR

Călugărul din schitul lui s'a 'nspăimântat
Când, deschizând în noapte uşa 'n vânt, a dat
Cu ochii de un cavaler decapitat
Ţinându-şi capul între mâini, însângerat.

«Aşează-mi-l la loc, i-a spus, fără cuvinte
Fantoma întinzându-i lung capul, „şi, părinte,
„Mai repede căci gândul caută 'nainte
„Pe urma lui în sborul trapului, fierbinte!"

Curgea depe obrazul fără trup, spre brâu,
O barbă argintie noaptea ca un râu
Prin care sângele 'n şiroaie fără frâu
Cădea, ca boabele, la vânturat, de grâu.

„In numele lui Dumnezeu atot sfinţitul
„Să iasă dintre trupul tău şi cap cuţitul
„Din care li s'a tras în lacrimi asfinţitul
„Şi să-şi găsească iarăşi părţile 'ntregitul!"

Din mâini de-odată capul gâtul şi-a găsit
Şi, cavalerul, iar călare, dela schit
Ca vântul, prin adâncul nopţii a pornit
Să-şi caute duşmanul lui nebiruit.

www.dacoromanica.ro

DUREREA REGELUI MAUR

Regele din Grenada Maur
Işi îndreaptă tăcut în azur
Al suspinelor sale murmur.

Îi alunecă lacrimi în barbă
Ca o rouă sărată prin iarbă
Şi e gata 'n durere să fiarbă.

Cetăţile-acum de curând
De duşman cucerite pe rând
Nu-i apasă deloc al lui gând.

Stăpâneşte şi altele încă
Strălucite ca piscul de stâncă
Oglindit într'o apă adâncă.

Ducele 'nvingător însă-a mai
Ridicat, năvălind, din serai
Şi-o prinţesă cu părul bălai.

O primise dela un sultan
Depe ţărmul celalt marocan
Cu-al regatului falnic caftan.

www.dacoromanica.ro

A iubit-o pentru că, albă,
Înflorea ca un zâmbet de nalbă
În aprinsa haremului salbă.

A trimis s'o răscumpere toate
Avuţiile din cetate
În tezaurul lui adunate.

Poruncise 'n regat tuturor
S'o primească la 'ntoarcere 'n sbor
Şi să-i facă din inimi covor.

Refuzat a fost însă 'n solie
Cu batjocoră şi cu trufie,
Şi iubirea geloasă-l sfâşie.

www.dacoromanica.ro

MENESTRELUL REGINEI

De trei ori să vă fie Madame şi Majestate
Cinstite faţa voastră şi-a voastră bunătate
Că şi-au întors luarea aminte şi 'n spre noi,
Ai nostalgiei preoţi în faptă şi eroi,
Şi că ne-au dat într'astfel încrederea supremă
Că pe blazonul nostru purtăm şi-a voastră stemă.

Ştiinţa noastră scumpă şi-al nostru meşteşug
De-a trage brazde calde cu-al gândurilor plug,
De-a 'naripa credinţa şi visul între rime,
De-a dărui lumină vieţii şi-adâncime,
De-a face melodie din sgomot, şi cuvânt
Din fiecare freamăt rostogolit de vânt,
Obârşia îşi are simbolică din soare
Şi dintr'a lui adâncă putere creatoare.

El singur poate numai să schimbe 'n trandafir
Cadavrele 'n pământul cu melci din cimitir,
Să facă dintr'o biată sămânţă lepădată
Pădure pe un creştet de munte 'naripată,
Privelişte de ape dintr'un plăpând izvor
Şi dintr'un pumn de creeri la om, un gânditor.

www.dacoromanica.ro

Vom căuta să fie cântarea noastră totuşi
O trecere 'nflorită de chiparoşi şi lotuşi
Prin parcul plin de alte strălucitoare flori
Al gândului în aripi albastre de cocori
Cu care-a voastră caldă şi 'naltă bunătate
Ne-a ascultat o clipă, Madame şi Majestate!

www.dacoromanica.ro

ALGARADĂ

Micul rege-al Murciei îmbracă
Zalele de fer
Damaschinat
Şi făptura lui în a lor teacă
E ca un hanger
L'a 'nceputul luptei fulgerat.

Trage peste faţă viziera
Căştii lui în jos
Neliniştit
Şi păşeşte 'n sine ca pantera
De misterios
Prin păduri de-argint în asfinţit.

Ducele creştin de mai la vale
A pătruns la ei
Ca un tâlhar,
Şi Maurii toţi acum în zale
Au în ochi scântei
Umede de-al răzbunării har,

www.dacoromanica.ro

Piaţa uriaşe din cetate
Freamătă de-al lor
Semeţ alai,
Şi 'n ecouri calde repetate
Tropote de cai
Caldarâmul bat biruitor.

Regele 'n sfârşit apare 'n capul
Curţii marţial
Şi hotărît
Porcilor creştini să tae 'n trapul
Calului din rât,
Şi porneşte-al algaradei val.

Pentru unul însă numai dintre
Cavaleri 'n sbor
Regina din
Turnul ei asvârle printre
Jaluzele-un crin
Şi priveşte 'n urmă visător.

www.dacoromanica.ro

CORT PE NISIPURI

Pe tulpina trupului ei fin
Capul i se leagănă în vânt
Ca o floare fragedă de crin
Izvorîtă 'n taină din pământ.

Ca o floare fragedă de crin
Izvorîtă 'n taină din pământ
Chiamă din pustiu pe pelerin
Cu parfumul risipit în vânt.

Chiamă din pustiu pe pelerin
Cu parfumul risipit în vânt
Graţiile ei superbe din
Al hlamidei strălucit vestmânt.

Graţiile ei superbe din
Al hlamidei strălucit vestmânt
Fac din vraja ei de aur vin
Şi din strălucirea ei mormânt.

Fac din vraja ei de aur vin
Şi din strălucirea ei mormânt
Focul trupului ei alb şi fin
Şi ovalul feţei ei în vânt.

www.dacoromanica.ro

ULTIMA NECAT

Alunecă viaţa prin tot necontenit
Şi 'n curgerea ei, fără să fi putut distinge
Măcar cum naşte 'n tine secunda şi se stinge,
Al morţii soare palid şi rece-a răsărit.

Cea de pe urmă clipă în sufletul tău trage
De clopotul de-alarmă atunci, şi-apoi tiptil,
Din trupul mai de grabă mormânt decât azil,
Ceva indescifrabil şi-adânc ţi se retrage.

Primejdia cea mare e însăşi arma ta
Cu care acum zadarnic încerci a mai lupta
Şi-ţi eşti tu singur, ţie, duşman şi, totuşi, frate.

Apoi de-odată nimeni de dincolo nu mai
Răspunde 'ntunecării din tine 'nseninate
De tot ce până-atuncea trăiseşi şi chemai.

www.dacoromanica.ro

DUPĂ RAZZIE

Razzia fusese lungă, şi emirul
Incărcat de pradă şi de bogăţii
Şi-a oprit semeţii oastei lui spahii
Şi le-a 'ntins de-alungul graniţelor firul.

Invinsese. Nimeni din duşmani de-acum
N'ar fi vrut să-i simtă încă-odată braţul
Sau pe după gâtul calului său laţul,
Şi să-l pironească ochii lui în drum.

A întins înaltul cort al lui de luptă
Cu draperii grele de mătase 'n vânt
Şi pe cuceritul bizantin pământ
Sărbătoare 'n lagăr creşte ne 'ntreruptă.

Cântă cântăreţii favoriţi în jur
Şi pe lângă nişte largi divanuri trec
Ca un sbor de nuferi scoşi dintr'un înec
Fete 'n strălucitul dansului murmur.

Odalişte 'n aur împânzesc privirea
Printre catifele şi bijuterii
Şi aprind în fundul simţurilor vii
Visului în flăcări albe strălucirea.

www.dacoromanica.ro

Suliți cu tăișuri lungi, damaschinate,
Și cu prețioase pietre pe mâner
Stau ca o pădure stranie de fer
Înăuntru 'ntregei taberi așezate.

Oaza 'ntreagă plină de suspin apoi
Tremură 'n această stranie viață,
Și privighetoarea, noaptea, din verdeață
Își înaripează trilurile noi.

www.dacoromanica.ro

SFÂRŞIT DE LUPTĂ

De trei ori a fost în stare să-şi adune
Oamenii lui risipiţi pe dune
Împotriva oştilor de sarazini
Şi să 'nfrunte cu baronii lui creştini
Debarcarea zidului masiv de săbii
Al năvălitorilor de pe corăbii.

Au descins întâi arcaşii, şi-au văzut
Scutul celor lui tovarăşi străbătut
De săgeţile duşmane otrăvite,
Rândurile luptătorilor rărite,
Şi galopul cailor fără stăpâni
Dinaintea valurilor de păgâni.

A văzut apoi a doua oară
Că oştirea saladină-l împresoară
Şi că 'n jurul său ai lui toţi îşi pansau
Rănile să intre iar în luptă, sau,
Înmuiaţi în sânge scurs de sub armură
Se 'nfruptau din sfânta cuminicătură.

www.dacoromanica.ro

A văzut a treia oară-apoi, rănit,
Îngerii din paradis cum au venit
Cu tăcere 'n aripi albe de nălucă
Să le-adune sufletele să le ducă
Cu potirul rugăciunii lor în sus
La picioarele slăvitului Isus.

www.dacoromanica.ro

AMAZOANA

Legăturile căştii Clorindei sunt rupte
În vârtejul acestei teribile lupte
Şi-auritele bucle de păr ale ei
Sunt garoafe de flacări în jur şi schintei.

Eroină lipsită de frică şi pată
E-o semeaţă şi sveltă şi tânără fată
Şi, cu braţul, în lungul armurei ei, greu,
Se preschimbă 'ntr'al jertfei şi-al dragostei zeu.

Adversarul se uită la ea cu mirare
Şi-i alunecă spada din mâini în cărare,
Se descopere palid la faţă şi 'nfrânt
Şi se lasă să cadă strivit la pământ.

Împrejurul lor luna şi noaptea 'n pădure
Se strecoară pe rugeri sălbateci de mure
Şi se-agaţă pe trunchiuri în sus de copaci
Ca pe nişte gigantici şi 'n doliu araci.

Ea surprinde 'nţelesul acestei ispite
Şi dă calului fulger şi foc în copite
Şi, nălucă 'n desişul pădurii, e 'n sbor
Apariţie 'n cântec de luptă şi dor.

www.dacoromanica.ro

DIALOG ÎN PUSTIU

— Hangerul încă este 'n teacă, însă
Vrem parte bună din averea strânsă
Pe caravana voastră prinsă 'n drum
Şi 'ntr'ale noastre mâini aflată-acum.
— Stăpânului întreagă-i aparţine,
Şi nu dau trandafir pe mărăcine,
Dar pot să-ţi dau, în schimb, un sfat, de vrei:
Ucide-mă cu toţi oamenii mei
Să nu se afle şi 'n Bizanţ de-această
Ispravă ţie hotărît nefastă.
— Îmi place îndrăzneala ta, dar eu
Ştiu chinuri care ţi-ar cădea cam greu.
— Atare dar la noi nu ni s'ar face.
— Eu sunt mai generos ca voi, şi pace.
— Un lucru atunci îngădue să-ţi cer.
— Şi nu va fi 'n zadar, îţi jur pe cer.
— Dă unuia din noi doar libertate
Să-ajungă 'ntr'a Bizanţului cetate
Şi vei afla cu prisosinţă-apoi
Ce 'nseamnă un împărătesc convoi.
— Taieb! sunteţi toţi liberi cum e vântul
Să-mi vânturaţi pe unde vreţi cuvântul

www.dacoromanica.ro

Că-al vostru împărat şi-al lui divan
Cu ce-a lăsat Seif Abul Hasan
Şi curtea lui de glorios renume
Pot încă să mai strălucească 'n lume.
Cât despre tine, vorbăreţ, de vrei,
Te iau şi-acum printre bufonii mei
Să-mi vii, pe cap, cu scufă, după masă
In hazul eunucilor din casă.
— Ţi-e teamă să-mi dai drumul să mai plec!
— Crezi tu că peste vorba dată trec
De pofta limbii tale ascuţite?
Vrem să cunoaştem însă strălucite,
Cui aparţine preţiosu-ţi glas?
— Patriciului roman Leon Focas.
— Iţi dau şi cavaleri de pază-acum
Să nu te sperii de şacali pe drum
Căci limba-ţi este singura ta spadă,
Iar caravana îmi rămâne pradă.

www.dacoromanica.ro

REVOLTA SĂRMANULUI CONRAD

A tras un cerc cu sapa 'n jurul lui
Şi-a spus că-l chiamă, este, şi-o să fie
Conrad sărmanul strâns de sărăcie
Cu cleştele de fer al birului.

Acei ce nu puteau să mai plătească
Necontenit sporite dări s'au pus
Sub steagul dârz al lui, şi-al lui Isus
De limpede frăţie creştinească.

Luaseră cu toţii drept simbol
O cizmă de ţăran într'o prăjină,
Şi-au ridicat-o 'n sus ca pe-o regină
Şi ca pe-un strălucit al lor idol.

O cizmă şi-au eşit din iobăgie,
O cizmă şi-au scăpat de-a fi iloţi,
O cizmă şi-au încălecat cu toţi,
O cizmă şi-au pornit în haiducie.

Au ars ca scândurile 'n foc, de brad,
Castelele senioriale 'n ţară
Şi mânăstirile 'n vânt fumegară,
Şi-a ars pe rug în urmă şi Conrad.

www.dacoromanica.ro

ÎN INSULA DIN GURA GANGELUI

Au debarcat eroii conchistadori şi-au fost
In insule cu toţii primiţi de nimfe 'n fugă
Pe după câte-o 'ntinsă prin iarbă buturugă
Sau prin copleşitorul pădurii adăpost.

Strălucitoarea goană-a lor însă lăsa
In urmă dâre limpezi prin aer de lumină
Şi 'nvestmânta 'n imagini de sboruri de albină
Călcâiul fiecărei zeiţe 'n urma sa.

Eroii noştri tineri de vârstă sau bătrâni
Le surprindeau prin rarişti ascunse şi, cu ele
Asemeni unor albe şi fragede nuele,
Se prăbuşeau în muşchiul gras de pe la fântâni.

Cânta văzduhu'n aur al ţărmului şi tot
Pământul numai freamăt era 'n jur şi viaţă,
Şi se 'ncărcase 'ntreaga sălbatecă verdeaţă
De strigăt de năvalnic ostaş şi matelot.

Bronzate coapse 'n pajişti sburdau ca mieii sau
Trăiau doar ca să moară de dragoste şi 'n horă
Simţeau cum se reflectă 'n flori calda aurora
Sau florile pe fruntea lor cum se 'naripau.

www.dacoromanica.ro

Uitaseră 'mpreună de rege şi de crez
In murmurul sub frunze aprins de Pan cu naiul
Şi, ca 'ntr'un ţest gigantic şi 'nfierbântat, mălaiul,
Coceau cu toţi într'înşii al dragostei lor miez.

Strigări de trâmbiţi însă prin inimi li se sparg
Şi iarăşi îşi aruncă cu ei Fortuna zarul
Iar steagurile-i chiamă sever din estuarul
Plin de mirezme grele al Gangelui, în larg.

Pe puntea legănată adormitor de vânt
A unei caravele cu strălucire de rază
Stă căpitanul Vasco de Gama şi veghiază
Cum se despart ostaşii lui aprigi de pământ.

www.dacoromanica.ro

CAVALERUL BIZANTIN

Blond era şi plin de bucle părul
De pe tâmplele şi fruntea lui,
Iar obrajii 'n floare de gutui
Işi rosteau molatec adevărul.

Imbrăcase roşie tunică
Cu pasmanterii de perle 'n ea,
Şi din purpura ei răsărea
Ca din cuibul ei o rândunică.

Armăsaru 'n sbor ca o săgeată
De subţire şi de svelt sub el
Flutura 'n văzduh ca un drapel
Coama lui în aur înmuiată.

Biruise-arabii la hotare
Şi-ale turcomanilor oştiri
Tremuraseră cu-ai lor emiri
Inaintea braţului său tare.

Şi-a venit acum să fure fata
Logotetului cu el vecin
Şi, de duh de luptă dacă-i plin,
E şi de 'nţelegere-apoi gata.

www.dacoromanica.ro

ÎNVĂLMĂŞALĂ

O spadă-a fulgerat duşmană'n vânt
Şi dreapta lui cu lancia înarmată
S'a prăbuşit în luptă retezată
Şi sângele-a 'nflorit-o la pământ.

S'a agitat atunci şi s'a sbătut
In pulberea din drum această mână
Ca să-şi găsească braţul în ţărână
Cu care să lovească şi un scut.

Stăpânul ei s'a prăbuşit şi el
Sub armăsarul poticnit din fugă
Şi buzele i s'au închis cu-o rugă
Iar ochii cu-o privire spre drapel.

www.dacoromanica.ro

ICONARUL ŞI ICONOCLASTUL

Împăratul, pentru că lucra icoane,
Dreapta-a pus să-i tae mâniat din cot
Şi să-i bată 'n poartă tragicul ei ciot
Cu piroane.

Au strigat cu lacrimi însă arzătoare
Sfintele şi sfinţii din icoane 'n sus
Peste care flăcări mâna lui a pus
Şi splendoare.

Şi-a făcut să-i crească Dumnezeu de-odată
Dreaptă nouă 'n locul celei ce i-a fost
Fără cumpănire de canon şi rost
Retezată.

www.dacoromanica.ro

CÂNTECUL MARGARETEI DIN WITTENBERG

Aici se rupe-o cale 'ntocmai ca fluviile 'ntr'o cascadă
Pe care 'ntâmplător odată o va găsi o pietate,
Şi paşii ei de zgură 'n aur în sens invers o va străbate
Şi-o va scălda din nou în rouă cu mâinile ei de zăpadă.

Femeile fără iubire şi-acele-apoi fără orgoliu,
Reginele fără popoare şi idolii fără altare,
Pe-această tulbure şi tristă în infinitul ei cărare,
Au întâlnit aceeaşi noapte şi-au îmbrăcat acealaş doliu.

Am mers pe urmă la o laltă ca turmele 'n pustiu de vite
Ducând în spate-ale vieţii netrebnice şi triste resturi
Cu inimile rupte faţă de sufletul avid, în gesturi
Şi 'n fapte dezarticulate de cugetări neisprăvite.

Ne-am dus încet de tot să-ajungem să devorăm pe [cel din urmă
Din fructele dorinţei noastre nedreptăţite şi avide,

www.dacoromanica.ro

Şi gura, un moment deschisă, nu ni s'a mai putut
[închide
Pe strigătul cu care 'n noapte ne rătăcisem ca o turmă.

Desfaceţi însă cu iubire din umbra lui necunoscutul
Şi poate că-ale noastre buze îşi vor reface trandafirii
Şi, peste frunţile 'ngheţate de rătăcire, cu zefirii,
Işi va depune strălucirea trecutului pierdut sărutul.

www.dacoromanica.ro

ÎN PUSTIUL TIBERIADEI

Semne stranii se-arătau necontenit
Oştilor de franci şi de latini strivite
De căldura soarelui ca nişte vite
Pe nisipul în jăratec troienit.

O bătrână vrăjitoare sarazină
Călărind pe-o măgăreaţă 'n jurul lor
Blestemase lagărul îngrozitor
Şi-l încercuise 'n spumă de urină.

Intr'o noapte-a fost surprinsă astfel când,
Ca un şarpe prin nămol, se strecurase
Şi-adusese 'n blestematele ei vase
Al pieirii rândurilor noastre gând.

Au svârlit-o ca s'o ardă 'n foc de vie
Şi cu diabolicul ei meşteşug,
Insă carnea putredă a ei pe rug
Rezistase 'n flăcări cu 'ndărătnicie.

A venit pe urmă şi dezastru 'n plin
Al întregei noastre baronii grămadă
Sub necruţătoarea şi păgâna spadă
A sultanului de-acolo saladin.

www.dacoromanica.ro

MEDALION

Libistros imperios ţinteşte
Cu săgeata lui fulgerătoare
Guguştucul avântat spre soare
Vultureşte.

Lângă cel lovit e dintr'odată
Şi tovarăşa lui de suire
Şi-amândoi se sting în prăbuşire
Minunată.

www.dacoromanica.ro

ÎN OCROTIREA MAICII DOMNULUI

A fost un ceas de tulbure 'ncercare
Şi însuşi strălucitul bazileu
Ceruse 'nspăimântat lui Dumnezeu
Un semn de ocrotire şi-o 'ndrumare.

Barbarii nordului întreg vuiau
Ca lupii prin imperiu după pradă
Şi-a lor cascadă blondă şi-a lor spadă
Spre tragicul Bizanţ tălăzuiau.

Bulgarii se 'ntâlniseră cu Sciţii
Şi Hunii cu Varegii la un loc
Puneau în drumul lor acelaş foc
In freamătul aceloraşi miliţii.

Cetatea scumpă însă-a lui Isus
A tresărit sub a credinţei rază
Şi Maica Domnului în ea de pază
Cuvântul de pe 'ntărituri şi-a spus.

Kaganul a văzut fantoma 'n zale
A braţului ei arzător luptând
Mai repede pe zid decât un gând
In ale îngerilor osanale.

www.dacoromanica.ro

LEBĂDA RINULUI

Era Valkirie 'n Valhala, dar
Venise 'n chip de lebădă să-şi scalde
In ale Rinului ei valuri calde
Aprinsul trupului mărgăritar.

Svârlise depe ea sub nişte stânci
Vestmântul alb şi 'naripat de pene
Şi rămăsese nimfă de poene
In valurile râului adânci.

Pescarul a văzut însă viclean
Schimbarea-acestei fermecate rochii
Şi sufletul i s'a aprins, şi ochii
I s'au umplut de-odată de alean.

S'a strecurat pe burtă pe sub mal
Şi mâna-a pus pe haina minunată
Şi-atunci din lebădă-a rămas o fată
Şi-un cântec rătăcit pe după val.

Valkiria din ea s'a risipit
Şi 'n loc s'a ridicat o pescăriţă
Cu părul blond şuviţă cu şuviţă
In clarul cald al lunei oglindit.

www.dacoromanica.ro

PRINCIPESA VRĂJITĂ

Ziua e cu pietre de copii gonită
Principesa pentru strania-i poveste
Şi să se ascundă prin caverne este
De sălbăticia dimprejur silită.

Principi 'n schimb însă, noaptea, fac de strajă
La izvoru 'n care vine să se scalde
Ca să iasă 'n flăcări limpezi de smaralde
Din întunecata zilelor ei vrajă.

Ziua 'n chip de broască rece şi de iască
Stă pe brânci pitită printre pietre 'n baltă,
Şi se 'nalţă noaptea tânără şi 'naltă
In strălucitoare faţă omenească.

Ziua 'nspăimântată veşnic de-a lor ură
Îşi găseşte 'n trestii numai ocrotire,
Şi-şi adăposteşte şi de-a lor iubire
Noaptea prin desişuri frageda-i făptură.

Vrăjitoarea 'n urma ei mereu la pândă
Ii aşteaptă 'n umbră sufletul şi trupul,
Iar leprozeria burgului ca stupul
Dă garoafei gurei ei ocol, flămândă.

www.dacoromanica.ro

BARCA LUI PARSIFAL

Am văzut o barcă 'n zare - barcă
Fără pânze şi catarguri
Spintecând întinsa mare
Către nordicele larguri.

Rame mistice 'n furtună - rame
Fluturau argint de parcă
Descinseseră din lună
Şi 'n altar plimbau o arcă.

Prora ei strălucitoare - prora
Inflorită ca un ram e,
Şi e toată sărbătoare
In dumnezeeşti marame.

Merge veşnic înainte - merge
Şi vesteşte lumii ora,
Şi e mersul ei fierbinte
Stelele şi aurora.

Pază Parsifal pe punte - pază
Inger alb în mâini cu vergi e
Şi 'n azur înalta-i frunte
Când apare când se sterge.

Şi de-asupra Dumnezeu veghiază.

www.dacoromanica.ro

VÂNĂTOARE REGALĂ

Sunase din noi unul din cornul lui de-argint
Prin al pădurii sacru şi verde labirint
Şi, pe sub bolta 'naltă şi stranie de frunze,
Atât de-adânc fiorul lui cald în noi pătrunse
Incât toţi socotirăm că-a fâlfăit în el
Al gloriei în aur şi 'n purpură drapel,
A luptelor, în clipa când izbutesc, chemare,
Şi-a morţii, înainte de-a fi venit, sfidare.

L-am ascultat în noapte atât de mult şi-atât
De plini de fericire şi 'ncredere încât
Am şi văzut, săgeată şi umbră cu tăişuri,
Un cerb dintre picioare ţâşnindu-ne 'n desişuri
Şi 'n valurile negrei şi 'ntunecatei ierbi,
Şi-am înţeles că cerbul acesta printre cerbi
E cel pe care numai eroii şi cu regii
Il urmăresc de-alungul pădurilor şi 'ntregii
Vieţi a lor de-apururi lui închinată 'n sbor.
Ne-am asvârlit năvalnic atunci ca un zăpor
Prin ceaţa şi prin bruma pădurii înainte
In răsuflarea 'n spumă a cailor, fierbinte
Şi l-am gonit cu vântul şi fulgerul având
In ochi iscoada veşnic a urmei lui, şi 'n gând

www.dacoromanica.ro

Repeziciunea caldă de tigru-a lui şi taur
Impodobită 'n coarne puternice de aur.
Ai noştri cai, cu muşchii ca piatra de 'ncordaţi,
Ne-au fost în cursa-aceasta tulburătoare fraţi
Şi-au urmărit cu paşii lor repezi cerbul până
Când l-au pierdut în recea silfidelor fântână.
Voci dulci şi 'năbuşite şopteau printre copaci
Şi 'n şerpuiri de viţe sălbatece pe-araci
Scăldau verzui imagini de trupuri goale 'n valuri
Sau le turnau în ape de catifea de şaluri,
Şi 'n sufletele noastre buimace de bărbaţi
Cântau în ritmuri de-aur pe paşi încrucişaţi.

Era 'n Brocelianda şi-al vrăjilor ei caer
Torcea de-asupra noastră imaginile 'n vaer,
Şi 'n murmur invizibil de cor inaripat
Infiora ţinutul întreg în lung şi 'n lat,
Iar frunzele muşcate de freamăte confuze
Se căutau ca nişte întunecate buze.
Merlin dormea, la umbra unui copac, întins
Şi 'n visul lui molatec şi-adânc era surprins
Că Viviana 'n preajma lui îşi dansa a ei
Vrăjitorie 'n cupe de flori de ghiocei.
Un fin păianjen galben în crengi îşi întinsese
Reţeaua lui de fire puternice şi dese
Şi 'n ea prinsese-aleanul unei albine 'n sbor,
Şi cântecul albinei tot mai tulburător
Continua 'n pădure prin ramuri să străbată
In vreme ce pe-o rază subţire şi-argintată

www.dacoromanica.ro

Păianjenu 'n tăcere de-ascet se-apropia
Din umbra lui obscură şi tulbure de ea.

Şi Viviana pentru a treia oară 'n noapte
Îşi terminase dansul ei fee printre şoapte
Şi risipise filtrul în vânt adormitor,
Al vechilor altare păgâne din Endor.
In jurul frunţii albe a bardului-mag iarba
I se 'ncâlcea cu părul, cu genele şi barba
Şi gloria lui calmă şi grea ca un drapel
Se retrăgea cu 'ncetul în umbra lui din el.
Eram acum toţi gârbovi şi 'npovăraţi de vreme
Şi cornu 'n vânt zadarnic tindea să ne mai cheme
Căci cerbul cel cu coarne de aur a sfârşit
Să ni se pară umbră zadarnică şi mit.
Reflexul însă 'n apă al blondei Viviane
Se deşteapta 'n imagini adânci şi diafane
Şi-al paşilor ei straniu şi strălucit murmur
Cădea cu ritmuri grele şi-adormitoare 'n jur,
Şi ne era adânca şi tulburea lui vrajă
La căpătâiul nostru făcut din iarbă, strajă.

www.dacoromanica.ro

OSPITALITATE

Pune jos în pragul meu străine
Piciorul
Şi pătrunde şi 'n interiorul
Vetri mele singure, cu bine.

Vei găsi odihnă în odaia
Cea mare
Şi, cu dulciuri reci, la deşteptare,
Stă la dispoziţia ta baia.

Pentru cal am grajduri şi nutreţul
Grămadă,
Şi va fi de-argaţi scos prin ogradă
Şi cinstit la fel cu călăreţul.

Spune-mi doar, în schimb, de unde-anume
Cărarea
Ţi-a condus destinu 'ncoa şi zarea
Şi ce rost călăuzeşti prin lume.

Sărutarea mea la despărţire
Pe gură
Te va ocroti ca o armură
Şi-ţi va fi izvor de 'ntinerire.

www.dacoromanica.ro

LITANIE PĂGÂNĂ

Stăpâne care-ai înflorit rodii în vară
Ingădue să văd frumuseţea ei rară.

Stăpâne care-ai iscat în ramuri migdale
Ingădue să 'nnot în privirile sale.

Stăpâne care-ai înflorit maci 'n câmpie
Ingădue să-mi surâdă 'n treacăt şi mie.

Stăpâne care-ai dat omului întâi mărul
Ingădue să-i ating cu buzele părul.

Stăpâne care-ai dat inimii aspiraţii
Ingădue să 'noptez în ale ei graţii.

Stăpâne care-ai dat apei fluiditate
Ingădue să-mi fie răpusă cetate.

Stăpâne care-ai pus în vin sbor şi căldură
Ingădue să-l beau dela ea, astăzi, din gură.

Stăpâne care-ai dat insului să şi piară
Ingădue să cad rupt de ea ca de-o fiară.

www.dacoromanica.ro

MASCA VRĂJITĂ

Regina i-a legat la despărţire
O mască pe figură cu-a ei mână,
Şi l-a condus transfigurată până
In gura subteranei de eşire.

Făcuseră din noapte o fântână
In inimile lor de fericire,
Şi-a patimei ei proaspătă-amintire
Ca un culcuş îl încălzea, de lână.

Simţi că 'ncepe însă 'ntreaga mască
Să-i strângă ţeasta şi să i-o strivească
Şi gâtul să-i sugrume ca un cleşte.

S'a clătinat o clipă ca o vită
Şi presimţirea că se prăbuşeşte
I-a fost în cap cu oasele strivită.

www.dacoromanica.ro

ORIENTALĂ

A venit la umbra verdelui platan
Să se scalde 'n apă de izvor cu norul
Şi i-a râs în unda limpede piciorul
Ca 'n oglindă lama unui iatagan.

Frunzele de-asupra toate-au tresărit
Cu gândire 'n ele parcă şi 'nţelesuri
Şi s'au strâns în jurul ei ca nişte presuri
Pe un şes cu lanuri calde-acoperit.

A sosit o ciută însă-atunci în sbor
Şi cu botul numai spumă 'nsângerată,
Ca un mal de carne s'a surpat de-odată
In adâncul apei recelui izvor.

Ţipăt lung de spaimă caldă-a spintecat
În singurătate locul şi 'ntre valuri
Depărtată 'ntr'una tot mai mult de maluri
Principesa duhul călător şi-a dat.

Un emir în aur îmbrăcat şi 'n fer
Cu creştini 'n luptă a căzut departe,
Şi durerea 'n doliu greu, a lui, pe moarte,
Se stingea 'n albastrul ochilor ei cer.

www.dacoromanica.ro

CÂNTEC DE DUPĂ LUPTĂ

Duhul morţii ca un fulger din pustiuri a ţâşnit
Şi 'mpreună cu şacalii şi cu corbii sta la pândă
Şi, cu gândul la sinistra şi buimaca lui izbândă,
Intinsese aripi negre pe nisipul încălzit.

Duhul proaspăt al vieţii îşi plecase fruntea 'n jos
Şi viteji toţi ai noştri unul după altu 'n luptă
Lunecară cu suflarea lor din urmă întreruptă
In câmpia unde totul e 'ntuneric şi ceţos.

Pasc pe-acolo turme triste de cămile cenuşii
Şi cu toţii în tăcere merg întruna înainte
Fără însă nici odată pe cărarea lor fierbinte
Să ajungă la fântâna răcoroasă-a celor vii.

Umblă totuşi faţă 'n faţă cu-aurora şi cu-a ei
Strălucire pe ogorul de repaos, iar păstorii
Şi ostaşii îi adoră cu lumina şi cu norii
Când trec parcă prin văzduhuri ca semeţe oşti de lei.

A lor lancie repezită cu virtute atingea
Osul fără să atingă mai nainte carnea 'n fugă,
Şi hangerul lor de flacări a fost cântec şi-a fost rugă
Intr'a morţii răsuflare de-ameţeală şi de nea.

www.dacoromanica.ro

ROZA EMIRULUI DIN ALEP

„—Roze-a spus prinţesa, vreau, emirul meu!“
Şi de cântăreţii curţii escortate
A 'nceput să curgă coşuri încărcate
Cu destăinuirea lor de curcubeu.

Trandafiri cu rouă de Bagdad hrăniţi
Şi cu clar de lună rece, la picioare
Ii cădeau pe albe şi pe-adânci covoare
Ca un sbor de fluturi, seara, osteniţi.

Trandafiri de Şiraz calzi ca un cuvânt
Deşteptat în noaptea lui de-o mângâere
Preschimbau palatul în întregi partere
De petale 'n soare şi mirezme 'n vânt.

Trandafiri din Indii, grei, de catifea
Se 'mbulzeau grămadă depe săli pe scară,
Şi din China 'n urmă curtea inundară
Cu strălucitoarea carne-a lor de nea.

Cea mai preţioasă roză-a fost apoi
De emir culeasă, toată, cu căldură
Depe strălucita principesei gură
În învălmăşeala foilor lor moi.

www.dacoromanica.ro

LA CĂPĂTÂIUL DOCTORULUI FAUST

Faimosul doctor Faust aştepta culcat
O liniştită săvârşire din viaţă
Şi ochii lui, prin întuneric, ca de ghiaţă,
Simţeau neantu 'n infinitul nemişcat.

Tăcerea dimprejurul lui era opacă
Şi, glacială şi-absolută, se 'ntindea,
Iar liniştea, mai neagră tot mereu, în ea
Tindea să soarbă lumea 'n jos şi s'o desfacă.

El depăşise cu experienţa lui
Puterile inferioare-ale naturii,
Şi misticele regiuni ale torturii
Erau în mintea lui un joc al nimănui.

Ştia că chinurile iadului sunt clipa
De trecere doar dincolo de el şi-atât,
Şi că infernul apoi nu mai e decât
Un fapt în care altcineva şi-a 'ntins aripa.

www.dacoromanica.ro

Primea cu toate-acestea, soarta, răbdător,
De-a fi 'ndrăznit cunoaşterea să cucerească
Pe calea străduinţei sale, omenească,
De pelerin în sine şi cercetător.

A fost apoi un bloc de marmoră, pe spate,
Asemeni unei fără ritual statui
In care 'ncremenise-asemănarea lui
Sub semnul unei întrebări neformulate.

www.dacoromanica.ro

EVUL MEDIU

A trecut ca uraganul peste noi
In neliniște de hoardă după hoardă,
Şi-a vibrat pe-a sufletului nostru coardă
Ca un vis de purpură printre eroi.

Izvora cu glasul scalzilor în brazii
De pe stâncile 'ngheţatului fiord
Şi creştea ca un tulburător acord
Din adâncurile 'ntunecatei Azii.

S'a sbătut cu brazii prin păduri şi-a fost
Cântec proaspăt în străbunele lor rote
Şi cu menestrelii a visat prin grote
Nimfelor Heladei rosturi şi-adăpost.

Preot, cavaler şi vrăjitor şi vraje
A trecut prin fiecare până când
Prin tălăzuire s'a schimbat în gând
Şi prin inchiziţie şi prinţ în straje.

Noi ne-am pomenit întâmpinaţi de el
Şi ciopliţi de-a lui dumnezeiască forţă
Şi, prin întuneric îndreptar şi torţă,
Ii purtăm, în luptă, nobilul drapel.

www.dacoromanica.ro

CUPRINSUL CĂRŢII

Sing 5
Balada Prinţesei Dahut 7
Sfârşitul lui Stoerkodder 9
La Poarta Cetăţii Septem 11
Fântâna Vrăjită 12
Geneză Runică 13
Hialmar şi Grunhilda 15
Legea Sângelui 17
Arabesc 19
Visul Sfântului Patriciu 20
Ondinele 23
Sacrificiul lui Odin 24
Naşterea Sfântului Kadok 27
Medalion Merovingian 29
Pământ nou 30
Plecarea Exilatului din Grenada 32
Druidul şi Apostolul 33
Castelul Sfântului Graal 34
Cântec în Adânc 35
Jurământul lui Okba Ibn Nafe 36
Creştinarea Ducelui Ganor 37
Triadă Bardică 39
Şah cu Corbii lui Ovein 41
In Larg 43
Ramură din Mabinogi 45
Cetatea Morganei 47
Dansul Elfilor 49
Armoricană 51

www.dacoromanica.ro

Revelație 53
Moartea Regelui din Ulster 55
Raza Sfântului Goar 57
Catedrala 58
Cântec de luptă 61
Prințesele de Zăpadă 64
Crepuscul în Valhala 65
Freamăt Nordic 68
Hangița dela „Pelicanul Alb“ 69
Ondina și Copiii 70
Sfârșitul Regelui Artur 71
Mandosiana 73
Vitraliu 75
Curtea Marcgravului Cruciat 77
Cancioneiro 78
Răscumpărare 79
Koboldul Casei lui Hans 80
Așteptare 82
Epitaf pentru un Menestrel 84
Carnavalul Catedralei din Strasburg 85
Moartea Cavalerului Păgân 86
1096 87
Noaptea Regilor 88
Vrajă 89
Madrigal 91
Romanță Maură 92
Plecarea Copiilor Cruciați 93
Clipă de lună 94
Meluzina 95
Cavalerul Negru 96
Poveste 97
Sufletele din Purgator 100
Drumul Indiilor 101
Oriana 102
Cărbune 103
Psalmul Regelui Creștin 104

www.dacoromanica.ro

Cavalerul Sarazin 105
Trei călugări Roşii 106
Revolta Vasalului Breton 107
Francii Sirelui din Karak 110
Piticii din Eilenburg 112
Multa Renascentur 114
Durerea Regelui Maur 115
Menestrelul Reginei 117
Algaradă 119
Cort pe nisipuri 121
Ultima Necat 122
După Razzie 123
Sfârşit de luptă 125
Amazoana 127
Dialog în pustiu 128
Revolta Sărmanului Conrad. 130
În insula din Gura Gangelui 131
Cavalerul Bizantin 133
Învălmăşală 134
Iconarul şi Iconoclastul. 135
Cântecul Margaretei din Wittenberg. 136
În pustiul Tiberiadei 138
Medalion 139
În Ocrotirea Maicii Domnului 140
Lebăda Rinului 141
Principesa Vrăjită 142
Barca lui Parsifal 143
Vânătoare regală 144
Ospitalitate 147
Litanie păgână 148
Masca vrăjită 149
Orientală 150
Cântec de după luptă 151
Roza Emirului din Alep 152
La căpătâiul doctorului Faust 153
Evul Mediu 155

www.dacoromanica.ro

MONITORUL OFICIAL ŞI
IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAŢIONALĂ
BUCUREŞTI. 1937

www.dacoromanica.ro

BIBLIOTECA „ENCICLOPEDICĂ"

Au apărut		
CONST. C. GIURESCU	*Istoria Românilor, I*, ediția a II-a, cu numeroase ilustrații în text	Lei 200
Dr. G. BANU	*Sănătatea poporului român*	Lei 200
I. SIMIONESCU	*Țara noastră*, cu numeroase ilustrații în text	Lei 200
CONST. C. GIURESCU	*Istoria Românilor, II*, Part. I și a II-a cu numeroase ilustrații în text	2 vol. Lei 260

SCRIITORII ROMÂNI CONTEMPORANI

Au apărut	Romane	
JOACHIM BOTEZ	*Insemnările unui belfer*	Lei 60
C. GANE	*Trecute vieți de doamne și domnițe, II* cu numeroase ilustrații în text	Lei 160
ADRIAN MANIU	*Focurile primăverei și flăcări de toamnă*	Lei 60
SĂRMANUL KLOPSTOCK	*Feciorul lui Nenea Tache Vameșul, II*	Lei 70
N. M. CONDIESCU	*Insemnările lui Safirim, I*	Lei 60
N. M. CONDIESCU	*Peste mări și țări*, cu 20 de reproduceri în culori, după acuarelele originale de S. MÜTZNER	Lei 800
LUCIA DEMETRIUS	*Tinerețe*	Lei 50
Au apărut	**Eseuri. Critică**	
PAUL ZARIFOPOL	*Pentru arta literară*	Lei 60
PERPESSICIUS	*Mențiuni critice, II*	Lei 80
G. M. CANTACUZINO	*Izvoare și popasuri*	Lei 60
N. IORGA	*Oameni cari au fost, I*	Lei 80
EM. CIOMAC	*Viața și opera lui Richard Wagner*	Lei 60
M. D. RALEA	*Valori*	Lei 50
N. IORGA	*Oameni cari au fost, II*	Lei 90
ȘERBAN CIOCULESCU	*Corespondența dintre I. L. Caragiale și Paul Zarifopol (1905—1912)*	Lei 40
G. CĂLINESCU	*Opera lui Mihai Eminescu, II și III*	2 vol. Lei 140
C. ANTONIADE	*Renașterea italiană. Trei figuri din Cinquecento*	Lei 70
N. IORGA	*Oameni cari au fost, III*	Lei 90
ALICE VOINESCU	*Montaigne*	Lei 70
EM. CIOMAC	*Poeții armoniei, I*	Lei 60
G. CĂLINESCU	*Opera lui Mihai Eminescu, IV și V*	Lei 150
PERPESSICIUS	*Mențiuni critice, III*	Lei 90
DRAGOȘ PROTOPOPESCU	*Fenomenul englez*	Lei 100
N. IORGA	*Sfaturi pe întunerec*	Lei 90
ION PETROVICI	*Figuri dispărute*	Lei 50
C. BANU	*Grădina lui Glaucon sau Manualul bunului politician*	Lei 70
Au apărut	**Versuri**	
DEMOSTENE BOTEZ	*Cuvinte de dincolo*	Lei 60
ZAHARIA STANCU	*Antologia poeților tineri*, cu portrete de Margareta STERIAN	Lei 60
G. BACOVIA	*Poesii*, cu o prefață de Adrian MANIU	Lei 40
G. GREGORIAN	*La poarta din urmă*	Lei 60
ADRIAN MANIU	*Cartea Țării*	Lei 40
G. LESNEA	*Cântec deplin*	Lei 40
GEORGE SILVIU	*Paisie psaltul spune...*	Lei 40
V. CIOCÂLTEU	*Poesii*	Lei 60
N. DAVIDESCU	*Helada*	Lei 60
ION POGAN	*Zogar*	Lei 40
N. DAVIDESCU	*Roma*	Lei 60

www.dacoromanica.ro

RADU BOUREANU	*Golful Sângelui*	Lei 50
N. DAVIDESCU	*Evul Mediu*	Lei 60
ION MINULESCU	*Nu sunt ce par a fi...*	Lei 50
VIRGIL CARIANOPOL	*Scrisori către plante*	Lei 40
ADRIAN MANIU	*Poezii din Carmen Sylva*	Lei 100
MIHAI MOȘANDREI	*Singurătăți*	Lei 40
CICERONE THEODORESCU	*Cleștar*	Lei 50
ILARIU DOBRIDOR	*Vocile Singurătății*	Lei 70
ANDREI TUDOR	*Amor 1926*, poeme	Lei 40

EDIȚII DEFINITIVE

TUDOR ARGHEZI	*Versuri*	Lei 100
MATEIU I. CARAGIALE	*Opere*	Lei 150
ELENA FARAGO	*Poesii*	Lei 100

Au apărut SCRIITORII STREINI MODERNI ȘI CONTEMPORANI

E. MADÁCH	*Tragedia omului* traducere în versuri din limba maghiară de Oct. GOGA	Lei 40
LUIGI PIRANDELLO	*Răposatul Matei Pascal* traducere din limba italiană de A. MARCU	Lei 40
M. CHOROMANSKI	*Gelozie și medicină* traducere din limba polonă de Gr. NANDRIȘ	Lei 50
R.-L. STEVENSON	*Comoara din insulă* traducere din limba engleză de Radu GEORGESCU	Lei 50
EMILY BRONTË	*La răscruce de vânturi* traducere din limba engleză de Mary POLIHRONIADE	Lei 60

Au apărut BIBLIOTECA DE FILOSOFIE ROMÂNEASCĂ

D. D. ROȘCA	*Existența tragică*	Lei 60
T. VIANU	*Estetică, I*	Lei 100
PETRE PANDREA	*Filosofia politico-juridică a lui Simion Bărnuțiu*	Lei 60
LUCIAN BLAGA	*Orizont și stil*	Lei 60
MIRCEA ELIADE	*Yoga. Essai sur les origines de la mystique indienne*	Lei 200
T. VIANU	*Estetică, II*	Lei 100
C. RĂDULESCU-MOTRU	*Românismul. Catehismul unei noui spiritualități*	Lei 60
ALEXANDRU CLAUDIAN	*Originea socială a filosofiei lui Auguste Comte*	Lei 70

A apărut BIBLIOTHÈQUE D'HISTOIRE CONTEMPORAINE

G. I. BRĂTIANU	*Napoléon III et les nationalités*	Lei 60

Au apărut COMPOZITORII ROMÂNI CONTEMPORANI

P. CONSTANTINESCU	*Sonatină pentru pian și violină*	Lei 120
MIHAIL JORA	*„15 cântece“, pentru canto și pian* pe versuri de A. MANIU, G. BACOVIA și Tudor ARGHEZI	Lei 180

FUNDAȚIA PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ „REGELE CAROL II“

Cărțile noastre se găsesc de vânzare în principalele librării din țară. Procurarea lor se face numai prin

FUNDAȚIILE CULTURALE REGALE

CENTRALA EDITURILOR

Str. C. A. Rosetti — București, I. — Telefon 335.66

www.dacoromanica.ro